

arvalis

Wijzigingsplan

"Den Tiel 6 Merselo"

Wijzigingsplan
“Den Tiel 6 Merselo”

Wijzigingsplan

“Den Tiel 6 Merselo”

Opdrachtgever:

Naam en Voorletters	:	H. en M. Schoenmakers
Vertegenwoordigend rechtspersoon	:	Mts. Schoenmakers
Correspondentieadres	:	Den Tiel 6
Postcode en Woonplaats	:	5815 EE Merselo

Opdrachtnemer / Gemachtigde

Opgesteld door	:	Arvalis Adviseurs
Naam en voorletters	:	Dhr. Ir. B. Derikx
Adres	:	Deputé Petersstraat 27
Postcode en woonplaats	:	5808 BB Oirlo
Telefoon	:	(0475) 355720
Email adres	:	bderikx@arvalis.nl
Roermond	:	19 augustus 2014

Algemene Inhoudsopgave

Verbeelding

Regels

Toelichting

Verbeelding

Regels

Voor de regels kan worden verwezen naar het vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied Venray 2010', dat door de raad van de gemeente Venray is vastgesteld op 14 december 2010. Ter plaatse van het plangebied geldt de bestemming 'Agrarisch met waarden'. Tevens geldt de dubbelbestemming 'Archeologie' alsmede de aanduidingen 'luchtvaartverkeerzone' en 'reconstructiewetzone – verwervingsgebied'. Middels dit wijzigingsplan wordt uitsluitend het ter plaatse ingetekende bouwvlak gewijzigd.

Toelichting

Inhoudsopgave Toelichting

1	INLEIDING	1
1.1	Aanleiding planherziening	1
1.2	Ligging, begrenzing en juridische status van het plangebied.....	1
1.3	Bij het plan behorende stukken.....	2
1.4	Leeswijzer	3
2	GEBIEDSBESCHRIJVING.....	4
2.1	Ontstaansgeschiedenis en ruimtelijke structuur.....	4
2.2	Projectbeschrijving	4
2.3	locatiebeschrijving	5
3	RUIMTELIJK BELEID	6
3.1	Internationaal beleid	6
3.1.1	Natura 2000	6
3.1.2	IPPC-richtlijn	6
3.1.3	Milieueffect rapportage (MER)	7
3.2	Rijksbeleid	8
3.2.1	Structuurvisie infrastructuur en ruimte	8
3.2.2	Algemene maatregel van bestuur ruimte(Barro)	8
3.2.3	Natuurbeschermingswet	8
3.2.4	Beschermde soorten (Flora- en Faunawet)	8
3.2.5	Wet ammoniak en veehouderij	9
3.2.6	Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij	9
3.2.7	Wet Geurhinder en Veehouderij	9
3.2.8	Luchtkwaliteit	10
3.2.9	Wet geluidhinder	10
3.2.10	Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI).....	10
3.2.11	Nederlandse richtlijn bodembescherming	11
3.2.12	Waterwet	12
3.3	Provinciaal beleid	12
3.3.1	Provinciaal omgevingsplan Limburg	12
3.3.2	Beleidskader Bodem 2010	16
3.3.3	Limburgs bevelsbeleid Wet bodembescherming 2010	16
3.3.4	Cultuur Historische Waardenkaart Limburg	16
3.4	Gemeentelijk beleid	18
3.4.1	Dorpsontwikkelingsplan Merselo	18
3.4.2	Toetsing aan het vigerende bestemmingsplan	18
3.4.3	Beste locatie keuze / alternatievenonderzoek	21
3.4.4	Landschappelijke inpassing.....	21
3.4.5	Archeologie beleid gemeente Venray	22

4	MILIEUPLANOLOGISCHE ASPECTEN / ONDERZOEKEN.....	23
4.1	Beoogde ontwikkeling	23
4.2	Milieu	23
4.2.1	Bodem en grondwater	23
4.2.2	Ammoniak.....	24
4.2.3	Luchtkwaliteit	26
4.2.4	Geur en Veehouderij.....	27
4.3	Geluid.....	28
4.4	Milieuzonering / Bedrijvigheid	28
4.5	Waterparagraaf.....	29
4.5.1	Watertoets.....	30
4.5.2	Afvalwater.....	32
4.6	Cultuurhistorie en Archeologie.....	32
4.7	Limburgs Kwaliteitsmenu	34
4.8	Natuurwaarden en landschapswaarden	34
4.8.1	Ecologische Hoofdstructuur.....	34
4.8.2	Natuurbeschermingswet / Natura 2000.....	34
4.8.3	Soortenbescherming.....	38
4.9	Verkeer en infrastructuur	39
5	JURIDISCHE PLANOPZET	40
6	UITVOERBAARHEID	41
6.1	Grondexploitatie en financiële uitvoerbaarheid	41
6.2	Maatschappelijke haalbaarheid	41
7	HANDHAVINGSPARAGRAAF	42
8	COMMUNICATIEPARAGRAAF.....	44
8.1	Procedure.....	44
BIJLAGEN		45
1.	Landschapsinrichtingsplan	
2.	Bodemonderzoek	
3.	Fijnstofberekeningen	
4.	Onderzoek beschermde soorten	
5.	Archeologieonderzoek	

1 INLEIDING

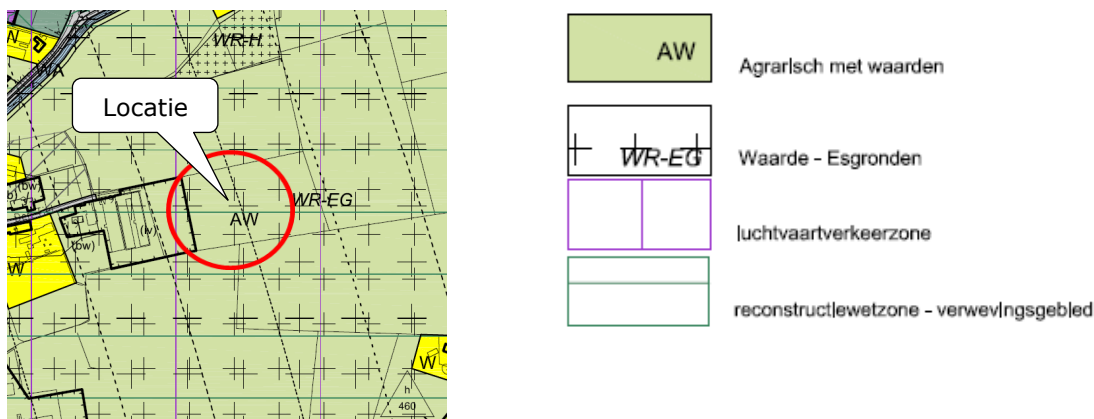
1.1 Aanleiding planherziening

De maatschap Schoenmakers exploiteert een pluimveebedrijf aan de (doodlopende) weg Den Tiel, ten noordoosten van de kern Merselo. Dhr. Schoenmakers is voornemens de bedrijfsactiviteiten uit te breiden. De verwachting naar de toekomst toe is dat de afzetmogelijkheden van het bedrijf een verdere groei zullen doormaken. Om de bedrijfsresultaten gezond te houden en om adequaat op ontwikkelingen in de markt te kunnen inspelen wenst de maatschap uit te breiden. Het plan omvat de realisatie van een eierlokaal, twee pluimveestallen en een benodigde verharding. Het bouwvlak moet in het kader van het plan worden vergroot van 1,011 naar 1,5 hectare.

1.2 Ligging, begrenzing en juridische status van het plangebied

Het plangebied is gesitueerd aan de (doodlopende) weg Den Tiel, ten noordoosten van de kern Merselo. De geplande uitbreiding van het bouwvlak van het pluimveebedrijf beslaat een oppervlakte van circa 4890 m² en is gelegen aan Den Tiel 6 te Merselo (Gemeente Venray), kadastraal bekend gemeente Venray, sectie Z, perceel 511. De huidige planlocatie is gelegen in het buurtschap Kleindorp op circa 750 m ten noordoosten van de kern van het dorp Merselo in het buitengebied van de gemeente Venray. Ter plaatse bevinden zich een woning met bijgebouwen, drie pluimveestallen en een loods voor opslag van kippenmest. Aan de oostzijde hiervan is de uitbreiding van het bouwvlak geprojecteerd. Dit terrein is nu in gebruik voor het kweken van tuinplanten. In de directe omgeving van het plangebied bevinden zich verspreide vrijstaande woningen, een boerderijcamping en vooral agrarische bedrijven, die onderdeel uitmaken van het essen landschap rondom Merselo. Op ca. 650 m naar het oosten bevindt zich het Loobeekdal dat behoort tot de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Ca. 250 m naar het noordwesten liggen de Ballonzuilbossen, een gemengd naald- en loofbos dat eigendom is van de gemeente Venray.

Het plangebied is gelegen binnen het ter plaatse vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied Venray 2010', dat door de raad van de gemeente Venray is vastgesteld op 14 december 2010. Ter plaatse van het plangebied geldt de bestemming 'Agrarisch met waarden'. Tevens geldt de dubbelbestemming 'Waarde - Esgronden' alsmede de aanduidingen 'luchtvaartverkeerzone' en 'reconstructiewetzone - verwervingsgebied'.

kaart 1, uitsnede vigerend bestemmingsplan

Ingevolge de geldende bestemmingen is de uitoefening van een intensief veehouderijbedrijf toegestaan, gelet op de ter plaatse ingetekende aanduiding 'intensieve veehouderij'. Op grond van artikel 4.2.1 onder a van het bestemmingsplan mogen gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde, uitsluitend binnen het bouwvlak worden gebouwd. Het onderhavige plan voorziet in bebouwing buiten het thans ingetekende bouwvlak. Om deze reden is afwijken van het nu geldende planologische regime noodzakelijk.

Burgemeester en wethouders kunnen op grond van artikel 4.7.2 het plan wijzigen en de uitbreiding van een intensieve veehouderij toestaan waarbij het 'bouwvlak' op de verbeelding wordt aangepast, onder de voorwaarden dat:

- a. de intensieve veehouderij is gelegen binnen de gebiedsaanduiding 'Reconstructiewetzone - landbouwontwikkelingsgebied' of is gelegen binnen de gebiedsaanduiding 'Reconstructiewetzone - verwevingsgebied' mits de ruimtelijke kwaliteit of de functies van het gebied zich daar niet tegen verzetten;
- b. uitbreiding binnen de gebiedsaanduiding 'Reconstructiewetzone - extensiveringsgebied' is niet toegestaan.
- c. aangetoond is dat binnen het bestaande bouwvlak onvoldoende mogelijkheden zijn voor uitbreiding;
- d. de vergroting, in verband met een doelmatige bedrijfsvoering dan wel vanwege andere bedrijfsomstandigheden ter plaatse noodzakelijk is voor de uitbreiding van het agrarische bedrijf;
- e. de ontwikkeling moet zijn gericht op verbetering van de omgevingskwaliteit. Hiertoe moet een landschappelijk inpassingsplan worden overgelegd waaruit blijkt dat nieuwe bebouwing wordt ingepast;
- f. indien het bouwvlak in de nieuwe situatie groter is dan 1,5 hectare blijkt uit het landschappelijk inpassingsplan, als bedoeld onder e, tevens dat bestaande bebouwing wordt ingepast. Daarnaast wordt een aanvullende kwaliteitsverbetering geleverd;
- g. de oppervlakte van het bouwvlak bedraagt maximaal 2,5 hectare;
- h. er is een positief advies verkregen van de adviescommissie indien het bouwvlak in de nieuwe situatie groter is dan 1,5 hectare;
- i. met het oog op de hemelwaterproblematiek dienen voorzieningen te worden getroffen voor de afkoppeling van hemelwater;
- j. er geen sprake mag zijn van een onevenredige verkeersaantrekkende werking;
- k. de maximale diepte van het bouwvlak gerekend vanaf de bestemming 'Verkeer - Wegverkeer' 200 m bedraagt;
- l. de natuurlijke, cultuurhistorische, visueel-landschappelijke, abiotische en archeologische waarden niet onevenredig mogen worden aangetast;
- m. sprake is van een goede milieuhygiënische uitvoerbaarheid;
- n. er wordt voorzien in voldoende parkeerplaatsen op eigen terrein;
- o. aangetoond wordt dat niet in strijd wordt gehandeld met de doeleinden zoals die geformuleerd zijn ter plaatse van de aanduidingen 'Milieuzone - waterwingebied' en 'Milieuzone - grondwaterbeschermingsgebied'.

Aangezien aan bovenstaande voorwaarden wordt voldaan (zie ook paragraaf 3.4.2), kan gebruik worden gemaakt van de wijzigingsbevoegdheid.

1.3 Bij het plan behorende stukken

Samen met de bijbehorende regels, bijlagen en verbeelding vormt deze toelichting het wijzigingsplan. In artikel 3.1.6 van het Bro is vastgelegd aan welke eisen een goede toelichting dient te voldoen.

1. Een bestemmingsplan alsmede een ontwerp hiervoor gaan vergezeld van een toelichting, waarin zijn neergelegd.
 - a. een verantwoording van de in het plan gemaakte keuze van bestemmingen;
 - b. een beschrijving van de wijze waarop in het plan rekening is gehouden met de gevolgen voor de waterhuishouding;
 - c. de uitkomsten van het in artikel 3.1.1 bedoelde overleg;
 - d. de uitkomsten van het met toepassing van artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht verrichte onderzoek;
 - e. een beschrijving van de wijze waarop burgers en maatschappelijke organisaties bij de voorbereiding van de planologische afwijking zijn betrokken;
 - f. de inzichten over de uitvoerbaarheid van het plan.
2. Voor zover bij de voorbereiding van het bestemmingsplan geen milieueffectrapport als bedoeld in hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer wordt opgesteld, waarin de hierna volgende onderdelen zijn beschreven, worden in de toelichting ten minste neergelegd:
 - a. een beschrijving van de wijze waarop met de in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening is gehouden;
 - b. voor zover nodig een beschrijving van de wijze waarop rekening is gehouden met overige waarden van de in het plan begrepen gronden en de verhouding tot het aangrenzende gebied;
 - c. een beschrijving van de wijze waarop krachtens hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer vastgestelde milieukwaliteitseisen bij het plan zijn betrokken.

1.4 Leeswijzer

Het onderhavige wijzigingsplan voorziet in de benodigde motivering van het planvoornemen, in de vorm van een toelichting. Aan bod komen de volgende aspecten:

- project- en gebiedsbeschrijving, hoofdstuk 2 ;
- Het actuele beleid met betrekking tot de milieuwetgeving en ruimtelijke ordening met toetsing aan het ruimtelijke beleid. hoofdstuk 3;
- toetsing aan milieuwetgeving met betrekking tot bestaande of potentiële belemmeringen in de omgeving van het plangebied (bodemkwaliteit, luchtkwaliteit, geluidhinder, waterparagraaf, aanwezige leidingen, archeologische waarden en natuurlijke en landschappelijke aspecten), en conclusie, hoofdstuk 4;
- Juridische planopzet, hoofdstuk 5.
- Uitvoerbaarheid, hoofdstuk 6;
- Handhavingsparagraaf, hoofdstuk 7;
- Communicatieparagraaf, hoofdstuk 8.

2 GEBIEDSBESCHRIJVING

2.1 Ontstaansgeschiedenis en ruimtelijke structuur

De regio waar de projectlocatie ligt maakt deel uit van het noordelijk Peelgebied. Hier bevinden zich van oudsher de essen- en kampen op hogere zandgronden, afgewisseld met heideontginningsgebieden. In de omgeving van Venray hebben grote gemeenschappelijke landbouwcomplexen (essen) gelegen die van oudsher een open karakter hebben. De grootste conglomeraat van bouwlandgebieden lag tussen beekdalen van de Oostrumsche Beek en de Loobeek. De zogenaamde kampen zijn kleinere landbouwkavels, die vaak in de nabijheid van één boerderij lagen, die wat verder verwijderd lagen van het dorp. Grote delen van het landschap waren lang te nat en te arm om in ontginning te brengen. Pas toen de techniek vorderde werd de rest van het landschap ontgonnen (tussen 1806 – 1890) en ontstonden de rationele en grootschalige heideontginningslandschappen. De ondergrond van de locatie bestaat geomorfologisch gezien uit een glooiing van de beekdalzijde tussen het dekzandruggengebied rond Merselo en een beekdal van de Loobeek.

2.2 Projectbeschrijving

De maatschap Schoenmakers exploiteert een pluimveebedrijf aan de (doodlopende) weg Den Tiel, ten noordoosten van de kern Merselo. Dhr. Schoenmakers is voornemens de bedrijfsactiviteiten uit te breiden. De verwachting naar de toekomst toe is dat de afzetmogelijkheden van het bedrijf een verdere groei zullen doormaken. Om de bedrijfsresultaten gezond te houden en om adequaat op ontwikkelingen in de markt te kunnen inspelen wenst de maatschap uit te breiden. Het plan omvat de realisatie van een eierlokaal, twee pluimveestallen en de benodigde verharding. Het bouwvlak moet in het kader van het plan worden vergroot van 1,011 naar 1,5 hectare.

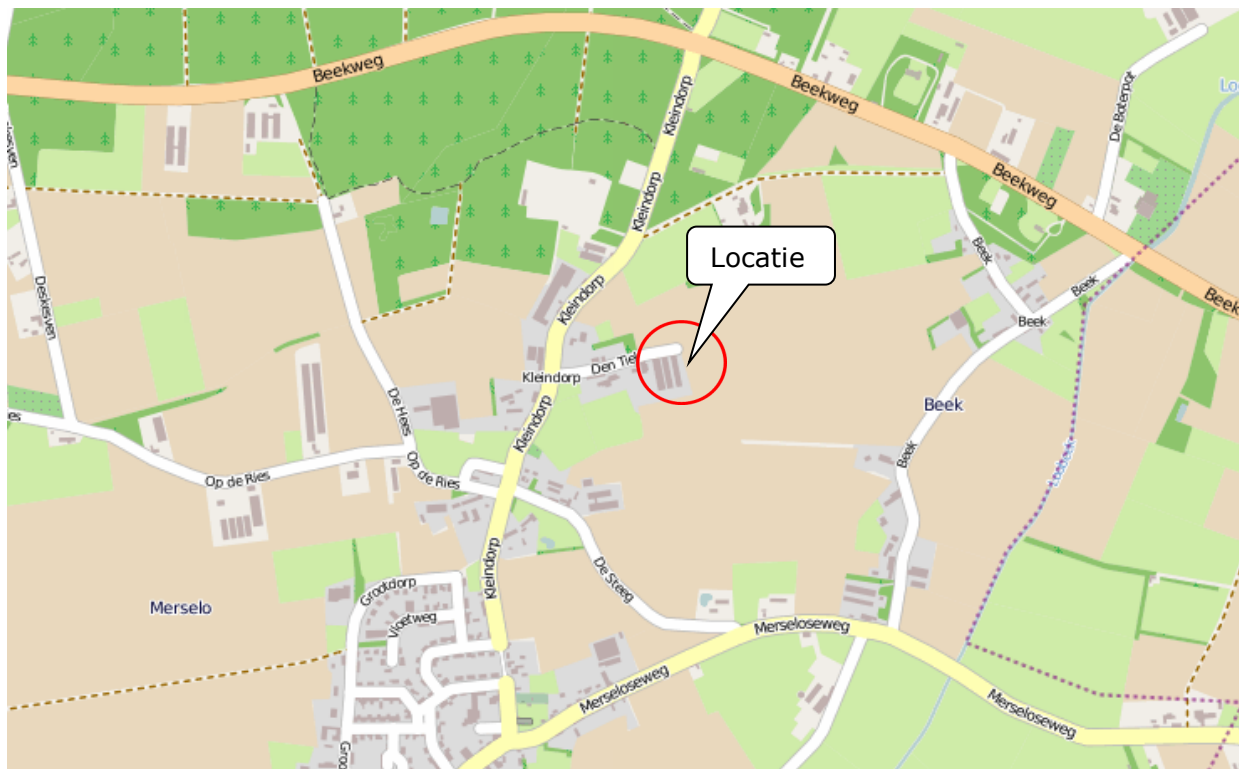

kaart 2, overzichtstekening toekomstige situatie (conceptplan)

In bovenstaande overzichtstekening is aangegeven waar de nieuwe bebouwing wordt gepositioneerd en op welke wijze het geheel inpasbaar is in de omgeving.

2.3 locatiebeschrijving

Het plangebied is gesitueerd aan de (doodlopende) weg Den Tiel, kadastraal bekend gemeente Venray, sectie Z, perceel 511. De locatie is gelegen in het buurtschap Kleindorp op circa 750 m ten noordoosten van de kern van het dorp Merselo in het buitengebied van de gemeente Venray. Op ca. 650 m naar het oosten bevindt zich het Loobeekdal dat behoort tot de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Ca. 250 m naar het noordwesten liggen de Ballonzuilbossen, een gemengd naald- en loofbos dat eigendom is van de gemeente Venray.

kaart 3, Topografische kaart

3 RUIMTELIJK BELEID

3.1 Internationaal beleid

Vanuit Europa zijn er twee richtlijnen waarmee rekening moet worden gehouden in het kader van dit project;

- De Vogel- en Habitatrichtlijn (Natura 2000);
- IPPC Richtlijn.

3.1.1 Natura 2000

De Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn, beschermen de natuur in heel Europa. Beide richtlijnen beschermen bepaalde gebieden. De Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebieden worden in Nederland gecombineerd als Natura 2000-gebieden aangewezen. De al eerder aangewezen Vogelrichtlijngebieden worden daarbij opnieuw aangewezen. Alle habitatgebieden vallen sinds 1 februari 2009 ook onder de Natuurbeschermingswet. Het toetsingskader ammoniak maakt plaats voor een handreiking aan het bevoegd gezag. In veel gevallen zullen dit de provincies zijn. Deze handreiking kan het bevoegd gezag helpen bij de afweging of bestaand gebruik, nieuwvestiging of uitbreiding van activiteiten met stikstofuitstoot in of in de omgeving van Natura 2000-gebieden kan worden toegestaan of niet. De handreiking is een hulpmiddel voor de periode totdat Natura 2000-beheerplannen van kracht zijn geworden. Het is niet een tot in detail ingevulde handreiking. Het bevoegd gezag krijgt de ruimte om tot een evenwichtig oordeel te komen op gebiedsniveau. Uit de uitspraak en het advies van de Raad van State kan niet de conclusie worden getrokken dat uitbreiding van veehouderijbedrijven niet meer mogelijk is. Voor een vergunning is nu steeds een afzonderlijke toets nodig van de effecten op een Natura 2000- gebied. Voor veehouderijen in of bij Habitatrichtlijngebieden moet dat bij oprichtingen of uitbreidingen die significante gevolgen kunnen hebben, een habitattoets (passende beoordeling) worden doorlopen.

De provincie Limburg hanteert het uitgangspunt dat bij een afstand van meer dan 10 kilometer tot een Natura 2000 gebied geen beoordeling in het kader van de NB-wet nodig is, zie paragraaf 4.7.

3.1.2 IPPC-richtlijn

De IPPC-richtlijn (Europese Richtlijn 96/61/EG inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) verplicht de lidstaten van de EU om grote milieuvervuilende bedrijven te reguleren middels een integrale vergunning gebaseerd op de beste beschikbare technieken (BBT). In Nederland is de richtlijn in de Wet milieubeheer (Wm) en in de Waterwet geïmplementeerd.

De IPPC-richtlijn is sinds 31 oktober 1999 van toepassing op nieuwe en belangrijk gewijzigde installaties. Hieronder worden zowel nieuwe stallen als stallen waarin een ander huisvestingssysteem toegepast worden, verstaan. Ondergeschikte aanpassingen, bijvoorbeeld het uitsluitend vergroten van de leefruimte van dieren in verband met welzijnseisen, worden meestal niet verstaan onder belangrijke wijzigingen. In het Besluit huisvesting wordt nader ingevuld wat onder een belangrijke wijziging wordt verstaan. De verplichtingen uit de IPPC-richtlijn zijn alleen van toepassing op de activiteiten die in bijlage 1 van deze richtlijn worden genoemd. Voor veehouderijen betekent dit dat alleen de volgende installaties onder de werking van de richtlijn vallen:

- meer dan 40.000 plaatsen voor pluimvee;

- meer dan 2.000 plaatsen voor vleesvarkens (van meer dan 30 kg) of;
- meer dan 750 plaatsen voor zeugen.

De uitbreiding voorziet in 2 stallen en een loods waarin uitbreidingen plaatsvinden met 39.000 legkippen. Er is geen sprake van een MER plicht of MER beoordelingsplicht.

3.1.3 Milieueffect rapportage (MER)

De Europese richtlijnen met betrekking tot milieueffectrapportages (m.e.r.'s) zijn bedoeld om milieueffecten van plannen en programma's tijdens de voorbereiding ervan in beeld te brengen in de vorm van een milieurapport en zijn relevant voor overheden op Rijks-, provinciaal en gemeentelijk niveau.

Regelgeving met betrekking tot m.e.r.'s is in Nederland in 1987 ingevoerd. Dit vloeide voort uit een Europese richtlijn van 1985). Deze richtlijn is in 1997 herzien en in 2001 aangevuld met een richtlijn met betrekking tot milieubeoordeling van strategische plannen (plan-m.e.r.). Alle richtlijnen zijn geïmplementeerd in Nederlandse wetgeving, in hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer (Wm) en in het Besluit milieueffectrapportage 1994 (Besluit m.e.r. 1994). Op 1 juli 2010 is een nieuw Nederlands wettelijk stelsel voor milieueffectbeoordeling in werking getreden. Sinds 1987 geldt er in Nederland de m.e.r.-plicht voor projecten die aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor het milieu. Milieueffectrapportage (m.e.r.) is een procedure waarbij nagegaan wordt wat de gevolgen zijn voor het milieu van bepaalde activiteiten alvorens die activiteiten worden ondernomen. Het is de bedoeling om op die manier verontreiniging en aantasting van het milieu zo veel mogelijk te voorkomen. Het milieueffectrapport is het product van m.e.r. (de procedure). Het milieueffectrapport is een openbaar document waarin zo objectief mogelijk wordt beschreven welke milieueffecten zijn te verwachten wanneer een bepaalde activiteit wordt ondernomen. Op deze wijze zijn de eventuele milieugevolgen vroegtijdig te signaleren en op hun waarde te schatten.

Het Besluit m.e.r. is essentieel om te kunnen bepalen of bij de voorbereiding van een plan of een besluit een m.e.r.-(beoordelings)procedure moet worden doorlopen. Dat de m.e.r.-plicht voor een belangrijk deel is geregeld in het Besluit m.e.r. volgt uit artikel 7.2 Wm. Het Besluit m.e.r. bestaat uit een hoofddeel en vier bijlagen. De vier bijlagen staan aangeduid als de onderdelen A, B, C en D:

- Onderdeel A bevat de omschrijving van diverse begrippen die in het Besluit m.e.r. genoemd worden.
- Onderdeel B is reeds vervallen.
- Onderdeel C bevat activiteiten, plannen en besluiten waarvoor het doorlopen van een m.e.r. verplicht is.
- Onderdeel D bevat activiteiten, plannen en besluiten waarvoor het maken van een m.e.r.-beoordeling verplicht is.

Gelet op het feit dat de onderhavige ontwikkeling onder de drempelwaarden blijft als genoemd in artikel C14 van onderdeel C en artikel D14 van onderdeel D geldt voor de onderhavige ontwikkeling geen m.e.r.-(beoordelings)plicht.

3.2 Rijksbeleid

3.2.1 Structuurvisie infrastructuur en ruimte

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld. In deze Structuurvisie staan de (rijks)plannen voor ruimte en mobiliteit. Overheden, burgers en bedrijven krijgen de ruimte om zelf oplossingen te creëren. Het rijk richt zich met name op het versterken van de internationale positie van Nederland en het behartigen van de nationale belangen. De nieuwe Structuurvisie vervangt verschillende bestaande nota's, zoals de Nota Ruimte, de Nota Mobiliteit, de agenda Landschap en de agenda Vitaal platteland.

Het rijksbeleid, zoals verwoord in structuurvisie infrastructuur en ruimte, is door provincie en gemeente verder uitgewerkt in provinciaal en lokaal beleid, zoals het POL en de handreiking ruimtelijke ontwikkeling. In deze onderbouwing wordt daarom niet verder ingegaan op de structuurvisie infrastructuur en ruimte.

3.2.2 Algemene maatregel van bestuur ruimte(Barro)

Het rijk legt met het besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro), of AMvB Ruimte, de nationale ruimtelijke belangen juridisch vast. Enerzijds betreft het de belangen die reeds in de (ontwerp-) AMvB Ruimte uit 2009 waren opgenomen en anderzijds wordt het Barro aangevuld met onderwerpen uit de Structuurvisie Infrastructuur en Milieu (SVIR). In het Barro zijn onder meer Rijk vaarwegen, hoofdwegen en hoofdspoorwegen, buisleidingen, primaire waterkeringen, erfgoederen, kustfundamenten en diverse concrete nationale ruimtelijke projecten zoals het Project Mainportontwikkeling Rotterdam aangewezen als nationaal belang. Ter bescherming van deze belangen zijn reserveringsgebieden, begrenzingen en vrijwaringszones opgenomen.

3.2.3 Natuurbeschermingswet

In 1998 is er een nieuwe gewijzigde Natuurbeschermingswet gekomen die uitsluitend gericht is op gebieden, terwijl de soortbescherming is opgenomen in de Flora- en Faunawet. Deze Natuurbeschermingswet 1998 richt zich onder andere op een omvangrijk Europees netwerk: Natura 2000. Rondom deze gebieden is in de wet een uitgebreid instrumentarium gebouwd, dat beheer, herstel en bescherming mogelijk maakt. Kernelementen daarbij zijn: het beheerplan, het vergunningstelsel en de goedkeuring van plannen, zie paragraaf 4.8.

3.2.4 Beschermde soorten (Flora- en Faunawet)

De Flora- en Faunawet vormt voor wat betreft de soortenbescherming een concrete en correcte implementatie van de habitatrichtlijn. Deze wet is op 1 april 2002 in werking getreden. Doel van deze wet is de bescherming van dier- en plantensoorten in hun natuurlijke leefgebied. Als gevolg van ruimtelijke ingrepen is het mogelijk dat beschermde soorten beschadigd, verstoord of vernietigd worden. Als op basis van onderzoeksgegevens blijkt dat beschermde soorten voorkomen, kan dit consequenties hebben voor de voorgenomen ruimtelijke ingreep.

Met ingang van juli 2004 geldt een Wijziging Besluit vrijstelling beschermde plant- en diersoorten. Met de wijziging worden knelpunten opgelost die o.a. bestaan bij ruimtelijke projecten als gevolg van de aanwezigheid van beschermde dier- en plantensoorten. Bij

veel werkzaamheden hiermee samenhangend is het niet langer nodig een ontheffing van Flora- en Faunawet aan te vragen om beschermde dieren te verstoren of bijvoorbeeld beschermde planten te maaien. In plaats hiervan gaat een vrijstelling gelden. Om gebruik te kunnen maken van de vrijstelling is het wel nodig om te werken volgens een gedragscode. Alleen als het gaat om veel voorkomende soorten is het niet nodig om volgens een dergelijke gedragscode te werken. Voor de onderzoekslocatie wordt een natuuronderzoek uitgevoerd. In paragraaf 4.8 wordt op dit onderwerp nader ingegaan.

3.2.5 Wet ammoniak en veehouderij

De Wet ammoniak en veehouderij (Wav) uit 2002 en gewijzigd in 2007 bevat regels met betrekking tot de ammoniakemissie uit diervverblijven. Deze regels moeten worden toegepast bij de verlening van omgevingsvergunningen voor veehouderijen. De regels zijn bedoeld ter bescherming van zogeheten "zeer kwetsbare gebieden" tegen de effecten van ammoniakdepositie. De Wav geeft regels ten aanzien van veehouderijen gelegen in zo'n zeer kwetsbaar gebied of in een zone van 250 meter daaromheen. De wet bepaalt dat Provinciale Staten de zeer kwetsbare gebieden aanwijzen. Provinciale Staten van de provincie Limburg hebben het besluit zeer kwetsbare gebieden op 18 april 2008 vastgesteld. De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit heeft het besluit op 11 juli 2008 goedgekeurd, zie verder paragraaf 4.2.2.

3.2.6 Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij

Het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij, kortweg genoemd het Besluit huisvesting, is op 1 april 2008 in werking getreden (staatsblad 2008, 93). Het Besluit huisvesting is gebaseerd op artikel 8.44 Wm en bevat algemene regels voor veehouderijen. Met het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij wordt invulling gegeven aan het algemene emissiebeleid voor heel Nederland. Het besluit bepaalt dat dierenverblijven, waar emissiearme huisvestingssystemen voor beschikbaar zijn, op den duur emissiearm moeten zijn uitgevoerd. Hiertoe bevat het besluit zogenaamde maximale emissiewaarden, zie verder paragraaf 4.2.2

3.2.7 Wet Geurhinder en Veehouderij

Per 1 januari 2007 jl. is de nieuwe Wet geurhinder en Veehouderij (Wgv) in werking getreden. De Wgv vormt het toetsingskader bij vergunningverlening voor de geuroverlast veroorzaakt door diervverblijven van veehouderijen. De wet geeft normen voor de geurbelasting die een veehouderij mag veroorzaken op een geurgevoelig object (bijvoorbeeld een woning). Daarnaast gelden minimale afstanden tussen veehouderijen waar dieren worden gehouden zonder geuremissiefactor en geurgevoelige objecten.

Op grond van artikel 3 lid 1 van de Wgv gelden de volgende normen ter bescherming van geurgevoelige objecten:

- binnen een concentratiegebied, binnen de bebouwde kom meer bedraagt dan 3,0 odour units per kubieke meter lucht;
- binnen een concentratiegebied, buiten de bebouwde kom meer bedraagt dan 14,0 odour units per kubieke meter lucht;
- buiten een concentratiegebied, binnen de bebouwde kom meer bedraagt dan 2,0 odour units per kubieke meter lucht;
- buiten een concentratiegebied, buiten de bebouwde kom meer bedraagt dan 8,0 odour units per kubieke meter lucht.

Op grond van de Wgv kunnen gemeenten een geurverordening opstellen waarin zij, binnen bepaalde wettelijke marges, hun eigen geurnormen stellen. De afstand tussen

een veehouderij waar dieren worden gehouden van een diercategorie waarvoor geen geuremissiefactor is vastgesteld (b.v. melkvee of paarden) en een geurgevoelig object moet:

- ten minste 100 meter bedragen indien het geurgevoelige object binnen de bebouwde kom is gelegen;
- ten minste 50 meter bedragen indien het geurgevoelige object buiten de bebouwde kom is gelegen.

Zie paragraaf 4.2.4 voor toetsing aan de Wgv.

3.2.8 Luchtkwaliteit

De Eerste Kamer heeft op 9 oktober 2007 het wetsvoorstel voor de wijziging van de 'Wet milieubeheer' goedgekeurd (Stb. 2007, 414). Met name hoofdstuk 5 titel 2 uit genoemde wet is veranderd. Omdat titel 2 handelt over luchtkwaliteit staat de nieuwe titel 2 bekend als de 'Wet luchtkwaliteit'. Deze wet is op 15 november 2007 (Stb. 2007, 434) in werking getreden en vervangt het 'Besluit luchtkwaliteit 2005'. De wet is één van de maatregelen die de overheid heeft getroffen om:

- negatieve effecten op de volksgezondheid als gevolg van te hoge niveaus van luchtverontreiniging aan te pakken
- mogelijkheden voor ruimtelijke ontwikkeling te creëren ondanks de overschrijdingen van de Europese grenswaarden voor luchtkwaliteit

De 'Wet luchtkwaliteit' voorziet onder meer in een gebiedsgerichte aanpak van de luchtkwaliteit via het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). De programma-aanpak zorgt voor een flexibele koppeling tussen ruimtelijke activiteiten en milieugevolgen. Van bepaalde projecten met getalsmatige grenzen is vastgesteld dat deze 'niet in betekende mate' (NIBM) bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze mogen zonder toetsing aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit uitgevoerd worden. Een project draagt 'niet in betekende mate' bij aan de luchtverontreiniging als de 3% grens niet wordt overschreden. 3 % is gedefinieerd als 3 % van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie van fijn stof (PM_{10}) of stikstofdioxide (NO_2). Dit komt overeen met 1,2 microgram/ m^3 voor zowel PM_{10} als NO_2 . Het NSL is per 1 augustus 2009 in werking getreden en heeft een voorlopige looptijd tot 1 augustus 2014, zie verder paragraaf 4.2.3.

3.2.9 Wet geluidhinder

De Wet geluidhinder dateert van 16 februari 1979. De Wgh bevat een uitgebreid stelsel van bepalingen ter voorkoming en bestrijding van geluidshinder door onder meer industrie, wegverkeer en spoorwegverkeer. De wet richt zich vooral op de bescherming van de burger in zijn woonomgeving en bevat bijvoorbeeld normen voor de maximale geluidsbelasting op de gevel van een huis, zie paragraaf 4.3.

3.2.10 Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI).

Het Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI) is in 2004 in werking getreden. Hiermee zijn de risiconormen voor externe veiligheid met betrekking tot bedrijven met gevaarlijke stoffen wettelijk vastgelegd. In 2004 is ook de Regeling Externe Veiligheid Inrichtingen (REVI) in werking getreden. Deze regeling strekt tot uitvoering van het BEVI. Het BEVI heeft als doel zowel individuele als groepen burgers een minimum beschermingsniveau te garanderen tegen een ongeval met gevaarlijke stoffen.

Plaatsgebonden risico

Men kan de kans berekenen, dat zich op een bepaalde plaats over een periode van één jaar een dodelijk ongeluk voordoet, als direct gevolg van een incident op een bedrijf indien zich op die plaats iemand bevindt. Hierbij is het niet van belang of op die plaats daadwerkelijk een persoon aanwezig is. Concreet: de kans dat een denkbeeldig persoon, die zich een jaar lang permanent op de betreffende plek bevindt (de plek waarvoor het risico is uitgerekend), dodelijk verongelukt door een bedrijfs- of transportongeval. Dit risico, wordt het plaatsgebonden risico genoemd.

Groepsrisico:

Bij het berekenen van het risico is het – in plaats van uit te gaan van een denkbeeldig persoon – ook mogelijk om te kijken naar de werkelijk aanwezige bevolking en de verspreiding van die bevolking rondom een bedrijf. Bepaald wordt dan hoe groot de kans is op één, tien of meer slachtoffers tegelijk onder die bevolking. Deze kans op een ramp van een bepaalde omvang heet het groepsrisico. Welke kans acceptabel geacht wordt, is onder andere afhankelijk van de omvang van de ramp en de mate waarin hulpverleners op de bestrijding ervan zijn voorbereid.

Het bedrijf verricht geen activiteiten die een plaatsgebonden en/of groepsgebonden risico met zich meebrengen. Om deze reden blijft het aspect externe veiligheid buiten beschouwing in het vervolg van deze toelichting.

3.2.11 Nederlandse richtlijn bodembescherming

De Wet bodembescherming is op 3 juli 1986 inwerking getreden en bevat het wettelijk kader voor het bodembeleid. Op 1 januari 2006 is de Wet Bodembescherming gewijzigd (artikel 46 Besluit financiële bepalingen bodemsanering). De grote hoeveelheid verontreinigde locaties maakte dit noodzakelijk. Met de voortzetting van het toenmalige beleid zou het nog zeker honderd jaar duren voordat de Nederlandse bodem 'schoon' is. De nieuwe regels moeten er voor zorgen dat de bodemverontreinigingsproblematiek in circa vijftientig jaar wordt beheerst. Dit door bodemsaneringen beter aan te laten sluiten bij de maatschappelijke dynamiek. Het doel is zo te komen tot een effectiever bodembeleid.

De Wet bodembescherming (Wbb) bevat de voorwaarden die (kunnen) worden verbonden aan het verrichten van handelingen in of op de bodem. Primair komt bescherming en sanering in de wet aan bod. De wet heeft alleen betrekking op landbodems. De belangrijkste basis vormt het 'zorgplicht' artikel 13. Ieder die op of in de bodem handelingen verricht en die weet of redelijkerwijs had kunnen vermoeden dat door die handelingen de bodem kan worden verontreinigd of aangetast, is verplicht alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd, teneinde die verontreiniging of aantasting te voorkomen, dan wel indien die verontreiniging of aantasting zich voordoet, de verontreiniging of de aantasting en de directe gevolgen daarvan te beperken en zoveel mogelijk ongedaan te maken. Indien de verontreiniging of aantasting het gevolg is van een ongewoon voorval, worden de maatregelen onverwijld genomen.

Vrijwel alle gebruiksvormen kennen in meerdere of mindere mate interactie met de bodem. Uitgangspunt van een goede ruimtelijke ordening is dat de bodemkwaliteit geschikt is voor de beoogde bestemming en de daarin toegestane gebruiksvormen. Daarmee is het aspect bodemkwaliteit ook van invloed op de uitvoerbaarheid van het plan. Dit betekent dat het aspect bodemkwaliteit voor vrijwel alle nieuwe ontwikkelingen die met ruimtelijke plannen mogelijk worden gemaakt relevant is en daarom onderzocht, beoordeeld en beschreven moet worden. De mate waarin beoordeling van de

bodemkwaliteit aan de orde is, is met name afhankelijk van aard en omvang van de functiewijziging.

Volgens de modelverordening van de VNG is er een bodemonderzoek noodzakelijk indien er op de locatie mensen langer dan 2 uur in de gebouwen verblijven. Zie paragraaf 4.2.1 voor de toetsing.

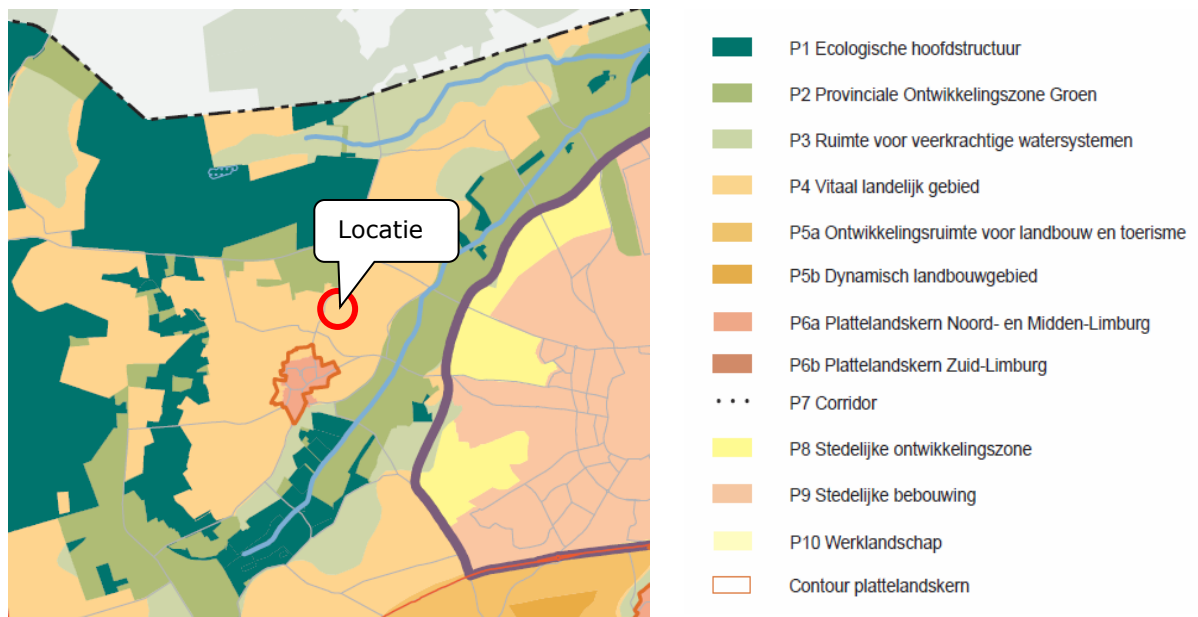
3.2.12 Waterwet

Op 22 december 2009 is de Waterwet in werking getreden. Een achttal wetten is samengevoegd tot één wet, de Waterwet. De Waterwet regelt het beheer van oppervlaktewater en grondwater, en verbetert ook de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening. Daarnaast levert de Waterwet een flinke bijdrage aan de vermindering van regels, vergunningenstelsels en administratieve lasten. De provincie Limburg heeft die beleid vertaalt in het provinciaal waterplan, zie paragraaf 3.3.1.3. voor de vertaling naar het provinciaal beleid en paragraaf 4.5 voor de toetsing.

3.3 Provinciaal beleid

3.3.1 Provinciaal omgevingsplan Limburg

Het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL2006) is een plan op hoofdlijnen. Het biedt een samenhangend overzicht van de provinciale visie op de ontwikkeling van de kwaliteitsregio Limburg, en de ambities, rol en werkwijze op een groot aantal beleidsterreinen. Het is zowel Structuurvisie, Streekplan, Waterhuishoudingplan, Milieubeleidsplan, als Verkeer en vervoerplan, en bevat de hoofdlijnen van de fysieke onderdelen van het economische, en sociaal-culturele beleid. Het POL wordt doorlopend geactualiseerd en aangevuld. In het vervolg van deze paragraaf wordt steeds uitgegaan van de meest actuele vastgestelde POL aanvulling. De diverse POL aanvullingen worden periodiek verwerkt in de perspectieven kaart.

kaart 4, POL kaart perspectieven (POL actualisatie 2011)

Het projectgebied is op grond van het Provinciaal Omgevingsplan Limburg aangeduid als perspectief 4 'Vitaal landelijk gebied'.

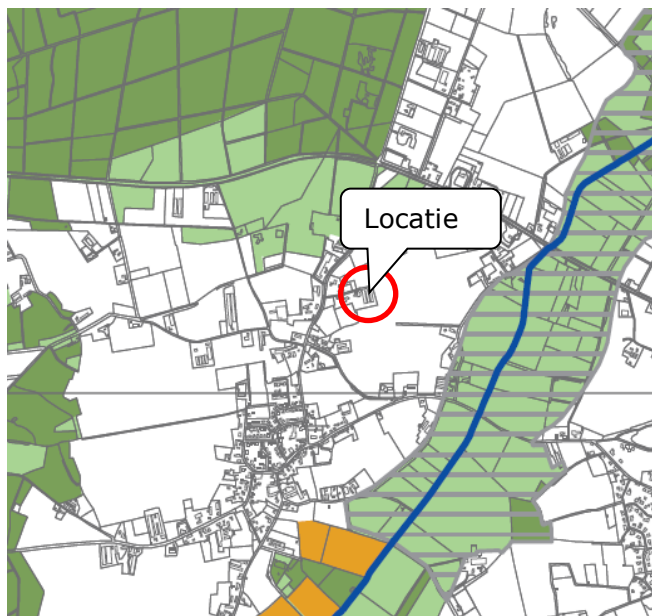
Vitaal landelijk gebied (P4)

Het perspectief Vitaal landelijk gebied (P4) omvat overwegend landbouwgebieden met een van gebied tot gebied verschillende aard en dichtheid aan landschappelijke en cultuurhistorische kwaliteiten. Het gaat om gebieden buiten de beekdalen, steile hellingen en de ecologische structuur van Limburg. Soms gaat het om oude bouwlanden, waarbij een gaaf cultuurhistorisch kavel-, wegen- en bebouwingspatroon samengaat met monumentale bebouwing en landschappelijke openheid. Andere kwaliteiten die hier kunnen voorkomen zijn stiltegebieden, grondwaterbeschermingsgebieden, hydrologische bufferzones rondom natte natuurgebieden of leefgebied voor ganzen en weidevogels. Binnen Noord en Midden Limburg valt het perspectief vrijwel overal samen met verwevinggebied intensieve veehouderij. Met respect voor de aanwezige kwaliteiten wordt de inrichting en ontwikkeling van de gebieden in belangrijke mate bepaald door de landbouw. Daarnaast wordt in deze gebieden extra belang gehecht aan verbreding van de plattelandseconomie. Bijvoorbeeld door het bieden van ontwikkelingsmogelijkheden voor de toeristische sector, en voor kleinschalige vormen van bedrijvigheid in vrijkomende agrarische en niet-agrarische gebouwen. De bestaande landbouwbedrijvigheid in al zijn vormen kan zich hier verder ontwikkelen, al zijn er wel beperkingen voor de niet-grondgebonden landbouw. Zo is doorontwikkeling tot (zeer) grote bedrijfslocaties voor de intensieve veehouderij of glastuinbouw voornamelijk in de regio Peelland mogelijk. Via de systematiek van het Limburgs Kwaliteitsmenu kan de doorontwikkeling van functies gepaard gaan met respect voor cultuurhistorie en landschappelijke kwaliteit én versterking van de omgevingskwaliteiten. De provincie verwacht van gemeenten dat deze ruimtelijke ontwikkeling van niet-grondgebonden landbouw, grootschalige toeristisch-recreatieve functies en functiewijzigingen tot werklocatie of woongebied om advies aan haar zullen voorleggen, omdat deze ontwikkelingen kunnen conflicteren met de provinciale belangen.

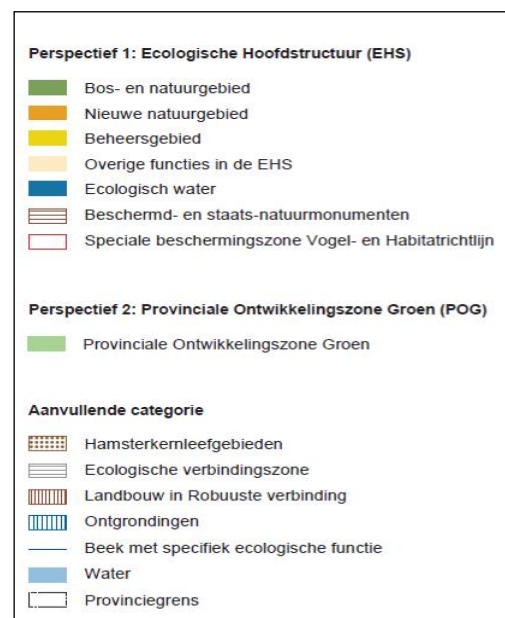
Het plan van initiatiefnemer omvat de realisatie van een eierlokaal, twee pluimveestallen en de benodigde verharding. Aangezien het geen doorontwikkeling tot een (zeer) grote bedrijfslocatie voor de intensieve veehouderij betreft, is de ontwikkeling niet in strijd met het geldende perspectief.

3.3.1.1 POL aanvulling EHS

In de onderhavige situatie is de POL aanvulling EHS, actualisatie 2011, van belang. De doelstelling van deze POL-herziening EHS is te komen tot een helder onderscheid in de natuurbeleidscategorieën van rijk en provincie: de rijks EHS uit de Nota Ruimte en de Provinciale Ontwikkelingszone Groen (POG) dat tevens logisch doorwerkt in de POL perspectieven en andere beleidsvelden.

kaart 5, POL aanvulling EHS, actualisatie 2011

De beoogde uitbreiding is niet gelegen nabij de Ecologische hoofdstructuur (Perspectief 1), en grenst hier evenmin aan. Gelet op de geringe omvang van de onderhavige ontwikkeling, worden de waarden van de EHS niet aangetast.

3.3.1.2 Kwaliteitsmenu

Het Limburgs Kwaliteitsmenu komt voort uit de bestaande kwaliteitsverbeterende instrumenten zoals Ruimte voor Ruimte, Bouwvlak op Maat plus (BOM+), Rood voor Groen en de Verhandelbare Ontwikkelings Rechten Methode (VORM). Het biedt een instrumentarium waarmee ontwikkelingen en kwaliteitsverbeteringen kunnen worden gekoppeld. De gemeente legt het beleid vast in een gemeentelijke structuurvisie. Met deze uitwerking door de gemeenten is er geen sprake meer van één provinciaal Limburgs Kwaliteitsmenu, maar van diverse gemeentelijke kwaliteitsmenu's. Zie paragraaf 4.7 voor de toetsing.

3.3.1.3 Provinciaal Waterplan Limburg

Op 20 november 2009 heeft provinciale staten het Provinciaal Waterplan Limburg vastgesteld. Dit plan is een actualisatie van het waterbeleid uit het POL2006.

Het Provinciaal Waterplan 2010-2015 heeft de status van een regionaal waterplan, zoals omschreven in de Waterwet én een op zichzelf staande structuurvisie op grond van de nieuwe Wet ruimtelijke ordening. Het plan bevat specifieke ambities en beleidsregels gericht op de doorwerking en uitvoering van waterbeleid.

Het waterbeleid in het Provinciaal Waterplan 2010-2015 omvat de strategische hoofdlijnen voor het provinciale waterhuishoudkundig beleid. De operationele uitwerking vindt plaats via POL-aanvullingen en beleidsregels, die bij de verschillende hoofdstukken genoemd zijn. Samen met deze uitwerkingen vormt het waterbeleid in het Provinciaal Waterplan 2010-2015 het nieuwe provinciale waterhuishoudingsplan.

Het provinciale waterbeleid bevat de volgende strategische doelen:

- Herstel sponswerking

- Het voorkomen van wateroverlast en watertekort in het regionale watersysteem, anticiperend op veranderende klimatologische omstandigheden.
- Herstel van de natte natuur
- Het bereiken van ecologisch gezonde watersystemen en grondwaterafhankelijke natuur.
- Schoon water
- Het bereiken van een goede chemische kwaliteit voor water en sediment.
- Een duurzame watervoorziening
- Het beschermen van water voor menselijke consumptie, zodanig dat voldoende water van de vereiste kwaliteit via eenvoudige zuiveringstechnieken beschikbaar is.
- Een veilige Maas
- Het streven naar een acceptabel risico voor overstromingen in het rivierbed van de Maas.

Water en ruimtelijke ordening

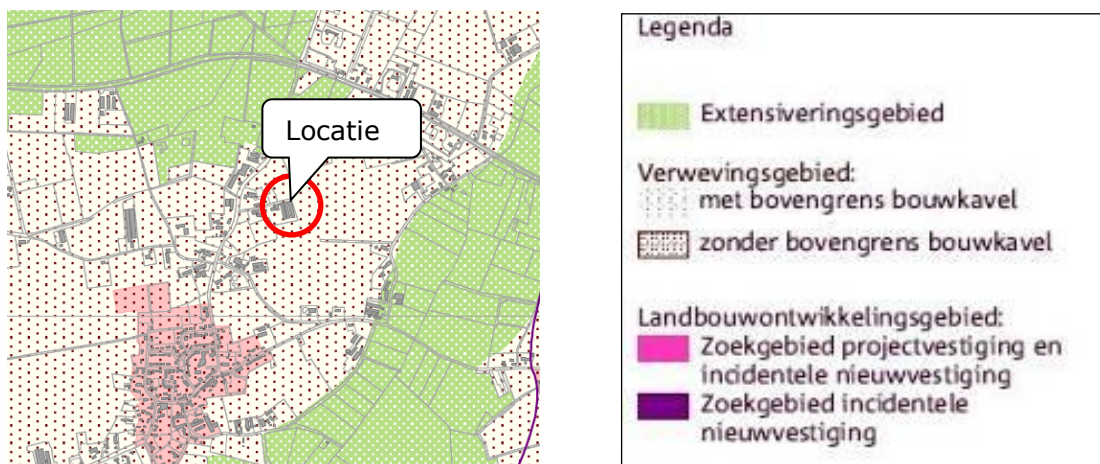
Op grond van de Waterwet legt de provincie Limburg de belangrijkste functies van de oppervlaktewatersystemen vast. Zij onderscheidt hoofd- en nevenfuncties, waarbij in geval van functiecombinaties de eisen die aan het watersysteem vanuit de hoofdfunctie gesteld worden bepalend zijn en de eisen vanuit overige functies ondergeschikt. Als hoofdfuncties onderscheidt de provincie Limburg de ecologische en mensgerichte functies: de specifiek en algemeen ecologische functie (SEF resp. AEF) en de functies drinkwaterwinning en agrarisch water.

Naast regelgeving hanteert de provincie een ontwikkelingsgerichte strategie. Het ordenend principe van water vormt daarbij een essentiële bouwsteen voor het provinciale omgevingsbeleid. Zo is de positionering, de huidige en potentiële ecologische kwaliteit, de kwetsbaarheid en herstelmogelijkheden van, maar ook de veiligheid vanuit de watersystemen voor haar een belangrijk uitgangspunt en stimuleert ze de kansen die water biedt om de kwaliteit van de leefomgeving te vergroten. De watertoets gebruikt ze hierbij als afwegingskader bij ruimtelijke ingrepen. Modern waterbeheer volgt daarmee niet langer uitsluitend mensgerichte functies en grondgebruik; kennis over watersystemen en de wateropgaven worden zo mede sturend voor ruimtelijke ontwikkelingen. Zie voor de waterparagraaf paragraaf 4.5.

3.3.1.4 Reconstructieplan Noord- en Midden Limburg

Op 5 maart 2004 is door Provinciale Staten van Limburg het reconstructieplan Noord- en Midden Limburg vastgesteld en op 1 juni 2004 goedgekeurd door de minister van LNV en de staatssecretaris van VROM. Op 17 februari 2006 hebben Provinciale Staten de Wijziging van het reconstructieplan vastgesteld. De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit en de staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer hebben de Wijziging op 30 maart 2006 goedgekeurd.

Het reconstructieplan is een nadere uitwerking van het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL). Met het reconstructieplan wordt een integrale en gebiedsgerichte aanpak van problemen beoogd. Wettelijk gezien moet een reconstructieplan voorzien in een zonering van de intensieve veehouderij. Daarnaast wordt ingezet op versterking van de economische vitaliteit van het landelijk gebied, versterking van natuur en landschap, veerkrachtig watersysteem en leefbare dorpen.

kaart 6, zonnering intensieve veehouderij, Reconstructieplan voor Noord- en Midden Limburg, .

De projectlocatie is gelegen in een verwevingsgebied, zonder een bovengrens bouwkaal. Het verwevingsgebied is een ruimtelijk begrensd gedeelte van een reconstructiegebied, gericht op verweving van landbouw, wonen en natuur, waar hervestiging of uitbreiding van de intensieve veehouderij mogelijk is, mits de ruimtelijke kwaliteit of functies van het gebied zich daar niet tegen verzetten.

3.3.2 Beleidskader Bodem 2010

Op 28 september 2010 hebben GS het Beleidskader bodem 2010 vastgesteld. Dit beleidskader omvat het provinciale beleid voor de aanpak van bodemverontreiniging in Limburg, en vervangt het Beleidskader bodem 2005.

3.3.3 Limburgs bevelsbeleid Wet bodembescherming 2010

Op 31 augustus 2010 hebben GS het Limburgs bevelsbeleid Wbb 2010 vastgesteld. Dit bevelsbeleid heeft betrekking op het inzetten van onderzoeks- en saneringsbevelen, het bevel tot het treffen van tijdelijke beveiligingsmaatregelen (bevel TBM) en het bevel tot het nemen van beheersmaatregelen. Daarbij wordt een onderscheid gemaakt tussen een bevel jegens de veroorzaker, de eigenaar, de erfpachter of de zakelijk of persoonlijk gerechtigde die het terrein bedrijfsmatig gebruikt of heeft gebruikt (hierna: gebruiker) en drie bijzondere categorieën: grondwaterverontreiniging op niet-bronpercelen, bewoners en erfgenamen. Het bevelsbeleid is afgestemd met de notitie 'Beleidsregel kostenverhaal, artikel 75 Wbb april 2007' van VROM.

3.3.4 Cultuur Historische Waardenkaart Limburg

De inventarisatie gegevens van de Cultuur Historische Waardenkaart hebben een informatieve en signaleringsfunctie, en maken de informatie zichtbaar die momenteel voorhanden is over de Limburgse cultuurhistorie. Ze vormen zo de startdocumenten om te komen tot een integrale cultuurhistorische waardenkaart voor de provincie Limburg. Zij kunnen er toe bijdragen om de cultuurhistorische dimensie te betrekken bij ruimtelijke, toeristische en culturele ontwikkelingen en voornemens.

De Cultuur Historische Waardenkaart bestaat uit de volgende onderwerpen:

- Archeologie
- Bouwkunde
- Historische geografie

Bouwkunde

Bestemmingsplan : Wijzigingsplan "Den Tiel 6, Merselo"
Kenmerk : NL.IMRO.0984.WBP12002-va01
Oirlo : 19 augustus 2014

De bouwkundige gegevens zijn onderverdeeld in: Kapellen, Kruisen, Beelden, Beschermden dorpsgezichten, Monumenten, Rijksmonumenten, Monumenten inventarisatie project. De gegevens over het bouwkundige erfgoed zijn in de Cultuur Historische Waardenkaart aangegeven voor zover bekend, het betreft hier de beschermende indicators als: jaargang, typologie, architectuurstijl, karakteristiek, authenticiteit, plaatselijke kenmerken.

Historische geografie

Het betreft hier de volgende gegevens: Cultuurhistorische elementen, Cultuurhistorisch landschap, Grenzen brede stroken, Gemeenten 1860, Groeves, Nederzettingen. Het gaat hier om de nog aanwezige historische elementen in het landschap zoals oude wegen, oude verkavelingspatronen en oude akkergrenzen, bouwwerken zoals vestingwerken, groeves, watermolens, kastelen of resten van kastelen, aangaande de regio Zuid-limburg is actualisatie op onderdelen noodzakelijk de gegevens hiervan zijn gebaseerd op een onderzoek uit 1988. Het onderzoek betreffende de regio Noord en Midden Limburg is van recentere datum (dr. J. Renes, Landschappen van Maas en Peel uit 1999). De historische landschappen geven een overzicht van de omvang van de steden en dorpen in de periode 1806-1840, en geeft tevens aan welke gebieden toen ontgonnen en in gebruik genomen waren. Ook is aangegeven welke gebieden in de periode 1840-1890 ontgonnen zijn en welke gebieden na 1890 ontgonnen zijn: oude en jonge cultuurlandschappen.

Archeologische waarden

Uitgangspunt is het archeologisch erfgoed in situ (op de oorspronkelijke vindplaats) te beschermen. Op Europees niveau is daarvoor door het Rijk het Verdrag van Malta ondertekend en zijn verplichtingen aangegaan. Voor archeologisch waardevolle terreinen, zoals aangegeven op de Archeologische monumentenkaart Limburg en voor gebieden met een (middel)hoge verwachtingswaarde voor archeologisch erfgoed, moeten bij voorgenomen ruimtelijke activiteiten de archeologische waarden door middel van vooronderzoek in kaart worden gebracht.

De gegevens over de archeologie zijn onderverdeeld in:

- Archeologische monumenten
Deze bevatten de rijksmonumenten en de te beschermen archeologische monumenten en terreinen, die van hoge archeologische waarde of betekenis zijn.
- Grens Via Belgica
Deze grens geeft globaal de breedte aan waar het tracé van deze Romeinse weg is aangelegd.
- Historische dorpskernen
Dit bevat de beschermende dorpsgezichten en historische buitenplaatsen.
- IKAW (indicatieve archeologische waarden).
Deze zogenaamde archeologische verwachtingskaart geeft een gebiedsindeling in drie categorieën, op basis van de verwachting van archeologische vondsten (gebieden met een lage, midden, danwel een hoge archeologische verwachting).

Zie paragraaf 3.4.5 voor het gemeentelijke archeologie beleid en paragraaf 4.6 voor de resultaten van het uitgevoerde onderzoek.

3.4 Gemeentelijk beleid

3.4.1 Dorpsontwikkelingsplan Merselo

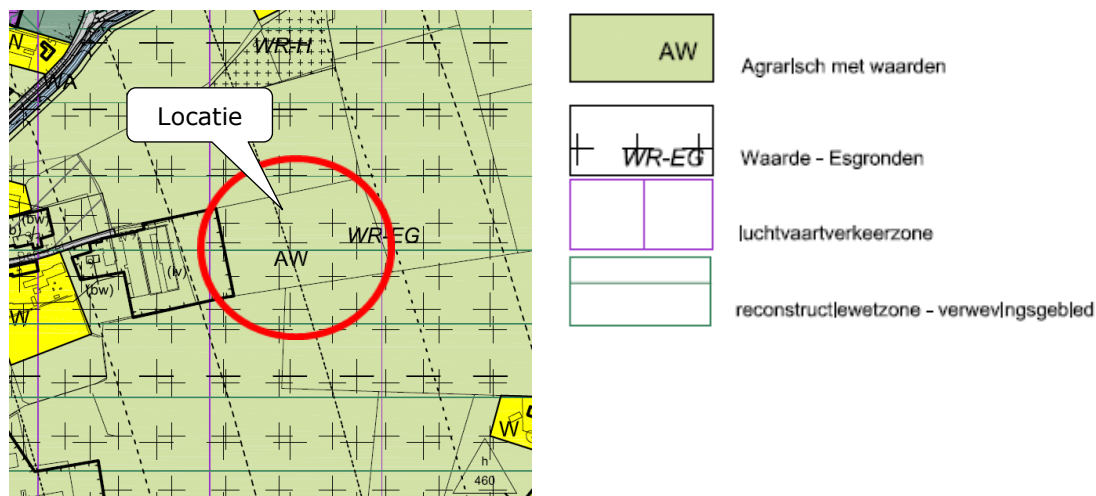
Op 21 juni 2011 heeft de gemeenteraad van de gemeente Venray de structuurvisie 'Dorpsontwikkelingsplan Merselo' vastgesteld, waarin een actuele beleidsvisie is opgenomen ten aanzien van het dorp Merselo.

In deze visie is opgenomen dat Merselo 61 bedrijven telt waar in totaal 185 mensen werken. Het gemeentelijk economisch beleid dat in december 2008 in de Economische Visie Venray 2008-2020 is vastgesteld, beschouwt de agrisector als één van de pijlers onder de Venrayse economie. Venray wil deze sector dan ook stimuleren en richt zich daarbij vooral op nieuwe innovatieve ontwikkelingen, op de brede ontwikkeling en toepassing van kennis en op duurzaamheid van de sector. Nieuwe agrarische ontwikkelingen zijn in beginsel mogelijk in de zoekgebieden Landbouwonwikkelingsgebied (LOG's) die niet op het grondgebied van Merselo voorkomen.

Het onderhavige initiatief staat niet op gespannen voet met de hierboven genoemde beleidsdoelstellingen. Venray wil de agrarische sector stimuleren en richt zich daarbij onder andere op nieuwe innovatieve ontwikkelingen, op de brede ontwikkeling en toepassing van kennis en op duurzaamheid van de sector. De onderhavige ontwikkeling sluit derhalve aan bij de uitgangspunten van de structuurvisie 'Dorpsontwikkelingsplan Merselo'.

3.4.2 Toetsing aan het vigerende bestemmingsplan

Het plangebied is gelegen binnen het ter plaatse vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied Venray 2010', dat door de raad van de gemeente Venray is vastgesteld op 14 december 2010. Ter plaatse van het plangebied geldt de bestemming 'Agrarisch met waarden'. Tevens geldt de dubbelbestemming 'Waarde - Esgronden' alsmede de aanduidingen 'luchtvaartverkeerzone' en 'reconstructiewetzone - verwervingsgebied'.

kaart 7, uitsnede vigerend bestemmingsplan

Ingevolge de geldende bestemmingen is de uitoefening van een intensief veehouderijbedrijf toegestaan, gelet op de ter plaatse ingetekende aanduiding 'intensieve veehouderij'. Op grond van artikel 4.2.1 onder a van het bestemmingsplan echter mogen gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde, uitsluitend binnen het

bouwwlak worden gebouwd. Het onderhavige plan voorziet in bebouwing buiten het thans vigerende bouwwlak. Om deze reden is afwijken van het nu geldende planologische regime noodzakelijk.

Burgemeester en wethouders kunnen op grond van artikel 4.7.2 het plan wijzigen en de uitbreiding van een intensieve veehouderij toestaan waarbij het 'bouwwlak' op de verbeelding wordt aangepast, onder een aantal voorwaarden. Deze voorwaarden worden hieronder doorlopen. Hierbij wordt aangegeven in hoeverre het initiatief voldoet aan de voorwaarden.

a. de intensieve veehouderij is gelegen binnen de gebiedsaanduiding 'Reconstructiewetzone - landbouwontwikkelingsgebied' of is gelegen binnen de gebiedsaanduiding 'Reconstructiewetzone - verwevingsgebied' mits de ruimtelijke kwaliteit of de functies van het gebied zich daar niet tegen verzetten;

Zoals reeds bleek in paragraaf 3.3.1.4, is de projectlocatie gelegen in een verwevingsgebied, zonder een bovengrens bouwkavel. Het verwevingsgebied is een ruimtelijk begrensd gedeelte van een reconstructiegebied, gericht op verweving van landbouw, wonen en natuur, waar hervestiging of uitbreiding van de intensieve veehouderij mogelijk is, mits de ruimtelijke kwaliteit of functies van het gebied zich daar niet tegen verzetten. In het onderhavige geval verzetten de functies van het gebied zich niet tegen de beoogde ontwikkeling, zeker gelet op de geringe omvang van het plangebied.

b. uitbreiding binnen de gebiedsaanduiding 'Reconstructiewetzone - extensiveringsgebied' is niet toegestaan.

Zoals reeds bleek in paragraaf 3.3.1.4, is de projectlocatie gelegen in een verwevingsgebied. Het plangebied ligt derhalve niet in een extensiveringsgebied.

c. aangetoond is dat binnen het bestaande bouwwlak onvoldoende mogelijkheden zijn voor uitbreiding;

Het plan omvat de realisatie van een eierlokaal, twee pluimveestallen en de benodigde verharding. Het bouwwlak moet in het kader van het plan worden vergroot van 1,011 naar 1,5 hectare. De beoogde ontwikkeling past geenszins in het reeds bestaande bouwwlak.

d. de vergroting, in verband met een doelmatige bedrijfsvoering dan wel vanwege andere bedrijfsomstandigheden ter plaatse noodzakelijk is voor de uitbreiding van het agrarische bedrijf;

De maatschap Schoenmakers exploiteert een pluimveebedrijf aan de (doodlopende) weg Den Tiel, ten noordoosten van de kern Merselo. Dhr. Schoenmakers is voornemens de bedrijfsactiviteiten uit te breiden. De verwachting naar de toekomst toe is dat de afzetmogelijkheden van het bedrijf een verdere groei zullen doormaken. Om de bedrijfsresultaten gezond te houden en om adequaat op ontwikkelingen in de markt te kunnen inspelen is het noodzakelijk het bedrijf uit te breiden.

e. de ontwikkeling moet zijn gericht op verbetering van de omgevingskwaliteit. Hiertoe moet een landschappelijk inpassingsplan worden overgelegd waaruit blijkt dat nieuwe bebouwing wordt ingepast;

Het planvoornemen zal op een ruimtelijke en landschappelijke kwalitatieve wijze worden ingepast in de omgeving. In paragraaf 3.4.3 wordt nader ingegaan op de landschappelijke inpassing van de onderhavige ontwikkeling.

f. indien het bouwvlak in de nieuwe situatie groter is dan 1,5 hectare blijkt uit het landschappelijk inpassingsplan, als bedoeld onder e, tevens dat bestaande bebouwing wordt ingepast. Daarnaast wordt een aanvullende kwaliteitsverbetering geleverd;

Het plan omvat de realisatie van een eierlokaal, twee pluimveestallen en de benodigde verharding. Het bouwvlak moet in het kader van het plan worden vergroot van 1,011 naar 1,5 hectare. Gelet op het feit dat het beoogde bouwvlak geen oppervlakte heeft groter dan 1,5 hectare, is in dit geval geen aanvullende kwaliteitsverbetering vereist.

g. de oppervlakte van het bouwvlak bedraagt maximaal 2,5 hectare;

Het beoogde bouwvlak heeft een oppervlakte van 1,5 hectare. Aldus wordt ruimschoots binnen de grens van 2,5 hectare gebleven.

h. er is een positief advies verkregen van de adviescommissie indien het bouwvlak in de nieuwe situatie groter is dan 1,5 hectare;

Het beoogde bouwvlak heeft een oppervlakte van 1,5 hectare. Om deze reden is geen positief advies nodig van de adviescommissie.

i. met het oog op de hemelwaterproblematiek dienen voorzieningen te worden getroffen voor de afkoppeling van hemelwater;

In maatregelen voor de afkoppeling van hemelwater is voorzien: zie hiervoor paragraaf 4.7.

j. er geen sprake mag zijn van een onevenredige verkeersaantrekkende werking;

Ten gevolge van het initiatief neemt het aantal verkeersbewegingen niet in noemenswaardige mate toe. Immers, de aard van de bedrijfsactiviteiten wijzigt niet: enkel het aantal dieren zal toenemen. Dit zal niet resulteren in een noemenswaardige toename in het aantal verkeersbewegingen.

k. de maximale diepte van het bouwvlak gerekend vanaf de bestemming 'Verkeer - Wegverkeer' 200 m bedraagt;

Aan deze eis ten aanzien van het bouwvlak is in het onderhavige geval voldaan.

l. de natuurlijke, cultuurhistorische, visueel-landschappelijke, abiotische en archeologische waarden niet onevenredig mogen worden aangetast;

Bij de beoogde ontwikkeling worden de natuurlijke, cultuurhistorische, visueel-landschappelijke, abiotische en archeologische waarden niet onevenredig aangetast. In paragraaf 4.6 wordt ingegaan op het aspect cultuurhistorie/archeologie. In paragraaf 4.7 wordt ingegaan op de landschappelijke inpassing.

m. sprake is van een goede milieuhygiënische uitvoerbaarheid;

Uit hoofdstuk 4 blijkt dat in het onderhavige geval sprake is van een goede milieuhygiënische uitvoerbaarheid.

n. er wordt voorzien in voldoende parkeerplaatsen op eigen terrein;

Het initiatief voorziet in de aanleg van voldoende parkeerplaatsen op het eigen terrein.

o. aangetoond wordt dat niet in strijd wordt gehandeld met de doeleinden zoals die geformuleerd zijn ter plaatse van de aanduidingen 'Milieuzone - waterwingebied' en 'Milieuzone - grondwaterbeschermingsgebied'.

Ter plaatse van het plangebied zijn de aanduidingen 'Milieuzone - waterwingebied' en 'Milieuzone - grondwaterbeschermingsgebied' niet van toepassing.

Aangezien aan bovenstaande voorwaarden wordt voldaan, kan gebruik worden gemaakt van de wijzigingsbevoegdheid.

3.4.3 Beste locatie keuze / alternatievenonderzoek

De maatschap Schoenmakers exploiteert een pluimveebedrijf aan de (doodlopende) weg Den Tiel, ten noordoosten van de kern Merselo. Dhr. Schoenmakers is voornemens de bedrijfsactiviteiten uit te breiden. De verwachting naar de toekomst toe is dat de afzetmogelijkheden van het bedrijf een verdere groei zullen doormaken. Vanwege de financiële haalbaarheid van het project, de management voordelen, het rendement op jaarbasis, de logistiek, en mogelijkheden tot landschappelijke inpassing, heeft het de voorkeur om voor de thuislocatie aan de weg Den Tiel 6 te kiezen. Een andere locatie zou bovendien leiden tot versnippering van intensieve veehouderij in het buitengebied, hetgeen onwenselijk moet worden geacht.

3.4.4 Landschappelijke inpassing

Het planvoornemen dient op een ruimtelijke en landschappelijke kwalitatieve wijze te worden ingepast in de omgeving. Daarbij dient te worden voldaan aan de voorwaarden die aan een dergelijke bedrijfsontwikkeling worden gesteld conform het Limburgs Kwaliteitsmenu. Kort samengevat worden onder voorwaarden (agrarische) bedrijfsontwikkelingen mogelijk gemaakt, waarbij tegelijkertijd als tegenprestatie de omgevingskwaliteit wordt verbeterd.

Door de gemeente is het aangegeven dat beplanting aan de zuidzijde van het plangebied gewenst is. Om hieraan tegemoet te komen heeft opdrachtgever nogmaals en uitgebreid gepoogd een strook grond ten behoeve hiervan te verwerven. Helaas bleek dit onhaalbaar.

De eigenaar van het ten noorden gesitueerde perceel bleek wel bereid te zijn een strook grond te verkopen. Hierdoor kan het bouwplan 5 meter in noordelijke richting worden geschoven waardoor (mede door het enigszins gerende verloop van de perceelsgrens) in ruimte voor de aanleg van een strook beplanting (ter hoogte van de uitbreiding) kan worden voorzien.

De noordkant van het bedrijf is te beschouwen als een voorkant; het bedrijf presenteert zich hier naar de openbare weg (Kleindorp); aansluitend bij dit gegeven is gekozen het gevelbeeld te binden met een haag en te geleiden met bomen. De zuidkant van het bedrijf is te beschouwen als een achterkant; voorgesteld wordt om de inpassing hier bij aansluitend vorm te geven als een strook struweel met bomen.

Her herziene plan omvat de aanplant van H1 (beukenhaag), B1 (bomenrij bestaande uit Essen), B2 (bomengroep), S1 (struweel), B3 (rij bomen). Onder aan deze paragraaf is een schets opgenomen waarin de nieuwe situatie is weergegeven.

Infiltratie

Het van de (te realiseren) daken en verhardingen vrijkomende hemelwater kan worden opgevangen en infiltreren in een aan de noordoostkant te realiseren voorziening. Het van de aanwezige daken vrijkomende hemelwater infiltreert voor een deel op het naast de stallen gelegen gras, wordt voor een deel opgevangen in een aan de westkant van het plangebied gelegen kavelsloot. Het van de ten zuidoosten van de aanwezige stallen gelegen strook verharding afkomstige hemelwater wordt opgevangen in een ondergrondse voorzieningen.

Op onderstaande afbeelding is weergegeven op welke wijze het onderhavige initiatief wordt ingepast in de omgeving.

3.4.5 Archeologie beleid gemeente Venray

De gemeenteraad heeft het archeologiebeleid verankerd in een archeologische advieskaart. Hierin zijn ondergrenzen opgenomen ten aanzien van te verrichten onderzoek bij een nieuwe ruimtelijke ontwikkeling. In paragraaf 4.6 wordt getoetst aan het archeologiebeleid van de gemeente.

4 Milieuplanologische aspecten / Onderzoeken

4.1 Beoogde ontwikkeling

De maatschap Schoenmakers exploiteert een pluimveebedrijf aan de (doodlopende) weg Den Tiel, ten noordoosten van de kern Merselo. Dhr. Schoenmakers is voornemens de bedrijfsactiviteiten uit te breiden. De verwachting naar de toekomst toe is dat de afzetmogelijkheden van het bedrijf een verdere groei zullen doormaken. Om de bedrijfsresultaten gezond te houden en om adequaat op ontwikkelingen in de markt te kunnen inspelen wenst de maatschap uit te breiden. Het plan omvat de realisatie van een eierlokaal, twee pluimveestallen en de benodigde verharding. Het bouwvlak moet in het kader van het plan worden vergroot van 1,011 naar 1,5 hectare.

4.2 Milieu

4.2.1 Bodem en grondwater

Vrijwel alle gebruiksvormen kennen in meerdere of mindere mate interactie met de bodem. Uitgangspunt van een goede ruimtelijke ordening is dat de bodemkwaliteit geschikt is voor de beoogde bestemming en de daarin toegestane gebruiksvormen. Daarmee is het aspect bodemkwaliteit ook van invloed op de uitvoerbaarheid van het plan. Dit betekent dat het aspect bodemkwaliteit voor vrijwel alle nieuwe ontwikkelingen die met ruimtelijke plannen mogelijk worden gemaakt relevant is en daarom onderzocht, beoordeeld en beschreven moet worden. De mate waarin beoordeling van de bodemkwaliteit aan de orde is, is met name afhankelijk van aard en omvang van de functiewijziging. Navolgend een beschrijving van relevante aspecten in het kader van bodem en grondwater.

De volgende bodembeschermende voorzieningen worden getroffen of zijn al aanwezig:

- mestdichte voorzieningen t.b.v. mestopslag (kelders onder de stallen);
- bij de nieuwbouw worden geen bouwmaterialen gebruikt die kunnen uitloggen in de bodem.

Bij bestemmingswijzigingen en/of planologische ontheffingen ten behoeve van de uitbreiding van een bouwvlak staat in de Handreiking Ruimtelijke Ontwikkeling van de provincie Limburg de te volgen handelswijze weergegeven met betrekking tot bodemonderzoek. Bij het wijzigen van het gebruik Agrarisch gebied, of Agrarisch gebied met landschappelijke waarde of andere specifieke waarden, in Agrarisch bouwvlak (Ab) ten behoeve van de uitbreiding van een agrarische bouwvlak dient een bodemonderzoek te worden uitgevoerd conform NVN 5725, NEN 5707 en NEN 5740.

Dit bodemonderzoek is uitgevoerd door Econultancy en als bijlage 2 toegevoegd aan deze toelichting. Op basis van het vooronderzoek is geconcludeerd dat de onderzoekslocatie onderzocht dient te worden volgens de strategie "onverdacht" (ONV).

Bij onverdachte locaties luidt de onderzoekshypothese dat de bodem niet verontreinigd is. De bovengrond bestaat voornamelijk uit zwak humeus, zwak siltig, matig fijn zand. De ondergrond bestaat uit zwak ziltig, matig fijn zand. Vanaf 1.5 m -mv is de ondergrond bovendien plaatselijk zwak tot matig roesthoudend. Van 2,8-3,2 m -mv is een sterk zandige leemlaag aanwezig. In het opgeboorde materiaal zijn zintuiglijk geen verontreinigingen waargenomen. Er zijn op basis van het vooronderzoek, tijdens de terreininspectie en bij de uitvoering van de veldwerkzaamheden geen aanwijzingen gevonden, die aanleiding geven een asbestverontreiniging op de locatie te verwachten. Hierbij wordt opgemerkt dat gelet op de doelstelling van het onderzoek de veldwerkzaamheden niet conform de NEN 5707 ("Bodem - Inspectie, monsterneming en analyse van asbest in bodem en partijen grond") zijn uitgevoerd. In de bovengrond zijn geen verontreinigingen geconstateerd. In de ondergrond zijn eveneens geen verontreinigingen geconstateerd. Het grondwater is licht verontreinigd met barium, cadmium, nikkel en zink. Deze metaalverontreinigingen zijn hoogstwaarschijnlijk te relateren aan regionaal verhoogde achtergrondconcentraties van metalen in het grondwater. Uit een brief van Gedeputeerde Staten van de provincie Limburg (nummer 95/36199V, d.d. 12 september 1995) blijkt dat, indien er geen lokale verontreinigingsbron voor een grondwaterverontreiniging aanwezig is en de gemiddeld hoogste grondwaterstand zich op meer dan 1 m -mv bevindt, er geen bezwaar bestaat voor een eventuele bouwaanvraag. Het onderzoeksbureau raadt echter af het freatisch grondwater te gebruiken voor besproeiing van gewassen, veedrenking of consumptie.

Er bestaan volgens het onderzoeksbureau met betrekking tot de milieuhygiënische kwaliteit van de bodem géén belemmeringen voor de nieuwbouw op de onderzoekslocatie. Indien er werkzaamheden plaatsvinden, waarbij grond vrijkomt, kan de grond niet zonder meer worden afgevoerd of elders worden toegepast. De regels van het Besluit bodemkwaliteit zijn hierop mogelijk van toepassing.

Gelet op het voorgaande vormt het aspect bodem geen belemmering voor het onderhavige plan.

4.2.2 Ammoniak

4.2.2.1 Wet ammoniak en veehouderij

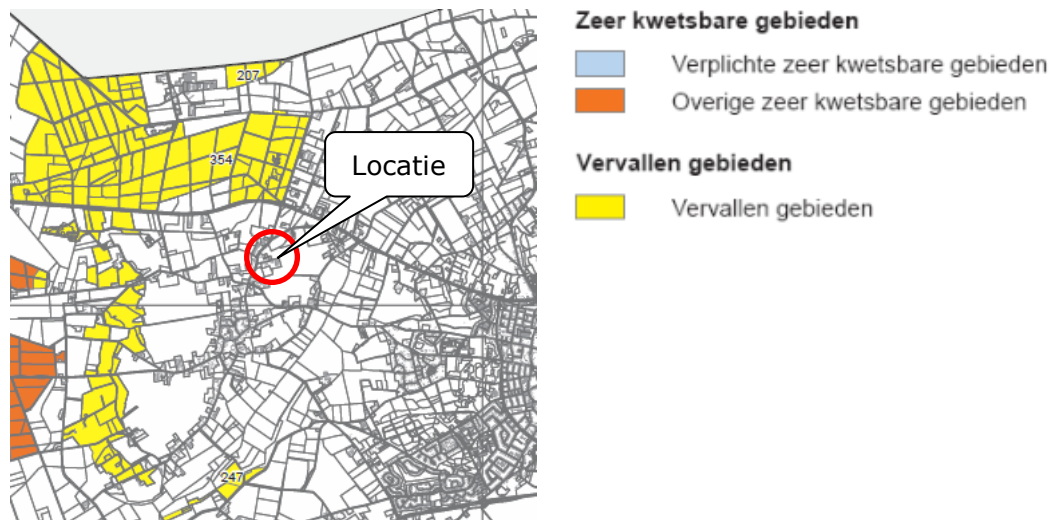
De hoofdregel bij de Wet ammoniak en veehouderij is: geen nieuwe veehouderijen erbij in een kwetsbaar gebied of binnen een zone van meter daar omheen. De enige uitzondering hierop betreft nieuwe veehouderijen met dieren die in hoofdzaak ten behoeve van natuurbeheer worden gehouden. De reden voor deze uitzondering is dat beweiding essentieel kan zijn voor de instandhouding van natuurgebieden. Bedrijven in deze gebieden en de zones er omheen die onder het besluit melkrunderveehouderijen of onder het besluit akkerbouwbedrijven vallen, kunnen wel een oprichtingsvergunning krijgen als ze vergunningplichtig worden. Het betreft hier echter geen nieuwe veehouderijen omdat ze al feitelijk (en legaal) bestaan.

Bestaande veehouderijen

Veehouderijen binnen de zone krijgen te maken met een emissieplafond. Binnen dit plafond mogen veehouders zelf weten welke en hoeveel dieren ze willen houden. Wordt een vergunning aangevraagd die boven dit plafond uitkomt, dan moet die geweigerd worden. Het plafond wordt in beginsel berekend op basis van de vergunde situatie. De ammoniakemissie die op dat moment is vergund wordt gecorrigeerd door in plaats van de emissiefactoren van de op dat moment vergunde stalsystemen de maximale emissiewaarden van het besluit huisvesting te hanteren. Dit wordt de gecorrigeerde

ammoniakemissie genoemd. Indien de vergunde emissie lager is dan de gecorrigeerde ammoniakemissie, dan zal deze laagste waarde bepalend zijn. Totdat het besluit huisvesting er is, zijn de maximale emissiewaarden in de Regeling ammoniak en veehouderij opgenomen. Op de regel dat niet boven de gecorrigeerde of de vergunde ammoniakemissie mag worden uitgekomen gelden enkele uitzonderingen. Voor melkrundveehouderijen die uitsluitend in melkrundvee willen uitbreiden, geldt namelijk een hoger emissieplafond. Voor uitbreidingen in schapen, paarden, biologisch gehouden diersoorten en dieren die in hoofdzaak voor natuurbeheer worden gehouden, geldt helemaal geen emissieplafond.

Toetsing

kaart 8, Uitsnede WAV-kaart Provincie Limburg

De onderzoekslocatie bevindt zich niet in een zeer voor verzuringgevoelig gebied of binnen een zone van 250 meter daaromheen en heeft hierdoor niet te maken met de beperkingen, zoals gesteld in de Wav. Het aantal dieren neemt in de beoogde situatie toe. Het plan voorziet echter in de bouw van emissiearme stalsystemen die tevens voldoen aan de maximale grenswaarde uit het Besluit Huisvesting.

4.2.2.2 Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij

Op grond van het besluit mogen alleen nog huisvestingssystemen met een emissiefactor die lager is dan of gelijk is aan de maximale emissiewaarde, Er mogen geen nieuwe huisvestingssystemen meer vergund worden met een emissiefactor die hoger is dan de maximale emissiewaarde van het Besluit. Het Besluit gaat (voorlopig) alleen maximale emissiewaarden bevatten voor varkens, kippen en melkrundvee. Nieuwe stallen zullen er meteen aan moeten voldoen. Voor bestaande stallen zullen echter overgangstermijnen gaan gelden. Op 27 maart 2007 is in Staatscourant 61 het Ontwerpbesluit houdende wijziging van het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij (interne saldering) gepubliceerd. Op 10 januari is in het staatsblad 2008, nr. 6 het definitieve wijzigingsbesluit gepubliceerd. De belangrijkste wijzigingen ten opzichte van het besluit zijn:

- Het mogelijk maken van het zogenaamde "intern salderen";
- Het vervallen van de datum van 30 oktober 2007 als datum waarvoor veehouderijen, die vallen onder de Europese IPPC-richtlijn (gpbv-installaties), hun stallen emissiearm moeten hebben gemaakt;
- De mogelijkheid voor het bevoegd gezag om strengere emissiegrenswaarden en eerdere tijdstippen vast te stellen voor veehouderijen die onder de Europese

IPPC-richtlijn vallen vanwege de technische kenmerken en geografische ligging alsmede de plaatselijke milieuomstandigheden. Overigens blijft (via artikel 22.1a Wm) gelden dat veehouderijen die onder de Europese IPPC-richtlijn vallen uiterlijk 30 oktober 2007 aan de IPPC-richtlijn moeten voldoen. Op 1 april 2008 is het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij, inclusief wijziging, in werking, getreden.

Bij de bouw van de nieuwe stallen zal voldaan worden aan het gestelde in het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij. Hiertoe worden aanvragen ingediend in het kader van de omgevingsvergunning onderdeel milieu.

4.2.3 Luchtkwaliteit

Op 20 juni is de 'Handreiking Rekenen aan Luchtkwaliteit' gepubliceerd op de website van de Rijksoverheid. Het is een geactualiseerde versie van de 'Handreiking Meten en Rekenen' uit 2007. De Handreiking Rekenen aan Luchtkwaliteit is een hulpmiddel bij het berekenen van concentraties van luchtverontreinigende stoffen bij wegen en inrichtingen. Uitgangspunt voor het berekenen van de concentraties is de Regeling beoordeling luchtkwaliteit 2007. Voor hulp bij het maken van een afweging voor de beste aanpak bij 'meetvragen' kan het CROW-document 'Afwegingskader bepalen lokale luchtkwaliteit - Wanneer is het meten van luchtkwaliteit zinvol?' worden geraadpleegd. Het afwegingskader geeft systematisch aan in welke gevallen meten zinvol is en in welke gevallen rekenen/modelleren het meest geschikt is.

Een vergunning voor een oprichting of uitbreiding van een veehouderij kan in principe verleend worden indien er geen overschrijding van de grenswaarden plaatsvindt. Is er toch sprake van een overschrijding, dan kan de vergunning alleen verleend worden indien de luchtkwaliteit door het project niet of niet in betekenende mate verslechtert. Wanneer een uitbreiding 'niet in betekenende mate' bijdraagt aan de concentratie fijn stof kan een vergunning alsnog verleend worden. Dit volgt uit art. 5.16 Wm en het Besluit NIBM. Voor fijn stof houdt dit in een toename van 1,2 microgram (3% van de grenswaarde) op het beoordelingspunt. Met behulp van ISL3a kan berekend worden of de bijdrage NIBM is. In de Handreiking Fijn stof en veehouderijen zijn vuistregels te vinden. Als uit de vuistregels blijkt dat een bijdrage NIBM is, hoeft niet meer gerekend te worden met ISL3a.

De luchtkwaliteit wordt alleen beoordeeld op plaatsen waar significante blootstelling van mensen plaatsvindt. Een plaats met significante blootstelling kan bijvoorbeeld een woning, school of sportterrein zijn. Uitgangspunt is dat de luchtkwaliteit wordt vastgesteld op plaatsen waar mensen worden blootgesteld, en wel zodanig dat een goed beeld wordt verkregen van de luchtkwaliteit ter plaatse.

De Wet milieubeheer (luchtkwaliteitseisen) is de omzetting van de EU-richtlijnen inzake luchtkwaliteit in Nederlandse regelgeving. Bijlage 2 van de Wet bevat voor diverse luchtverontreinigende stoffen in de buitenlucht grenswaarden en plandrempels. Een grenswaarde geeft de kwaliteit aan van de buitenlucht die op een aangegeven tijdstip tenminste moet zijn bereikt. Een plandrempeel geeft een kwaliteitsniveau van de buitenlucht aan dat bij overschrijding aanleiding geeft tot het opstellen van een plan ter verbetering van de luchtkwaliteit.

Uit de rekenresultaten voor de inrichting gelegen aan Den Tiel 6 te Merselo en de omgeving blijkt dat de berekende jaargemiddelde concentraties PM10 de in de Wet milieubeheer de gestelde jaargemiddelde grenswaarde van 40 g/m³ niet zullen overschrijden (zie bijlage 3). Voorts kan worden gesteld dat ook de overige

luchtkwaliteitseisen voor deze verontreinigende stoffen (aantal overschrijdingsdagen voor PM10) niet worden overschreden.

Conclusie is dat daarom voor onderhavig plan geen aanvullend onderzoek naar de luchtkwaliteit nodig is. Het aspect luchtkwaliteit vormt derhalve geen knelpunt in relatie tot de planvorming.

4.2.4 Geur en Veehouderij

Voor het aspect geur bij intensieve veehouderijen is de standaardnormering in de Geurwet van 1 januari 2007 het startpunt. Door de afstand tot de woonkernen en de toepassing van nieuwe technieken wordt een optimale leefomgeving als gevolg van deze ontwikkeling niet belemmerd. Een norm van 3 ou/m³ is een prima toetsingsnorm voor de woonkernen en correspondeert met een goed leefklimaat. Voor woningen in het buitengebied geldt een toetsingsnorm van 14 ou/m³.

Geurhinder veehouderijen:

Geurhinder van omliggende veehouderijen vormen vanwege de ruime afstand geen belemmeringen voor de uitbreiding van het pluimveebedrijf. Hiervoor gelden vaste afstanden. In het buitengebied moet de afstand van emissiepunt tot gevoelig object 50 meter of meer bedragen. Voor gevel-gevel geldt een afstand van 25 meter. Aan beide afstandscriteria wordt in onderhavig plan ruimschoots voldaan.

Geurhinder op omliggende gevoelige objecten:

Met behulp van het programma V-stacks vergunning is de geurbelasting berekend van het pluimveebedrijf op de geurgevoelige objecten gelegen aan de volgende locaties:

- Den Tiel 3;
- Den Tiel 4;
- Kleindorp 32;
- Kleindorp 28;
- Kern Merselo 1;
- Kern Merselo 2;
- De Steeg 2.

Uit de berekening (zie hieronder) blijkt dat de geurbelasting op de betreffende woningen onder de normen (3 ou/m³ en/of 14 ou/m³) blijft die gelden in het binnen- en buitengebied.

Brongegevens:

Volgnr.	BronID	X-coord.	Y-coord.	EP Hoogte	Gem.geb. hoogte	EP Diam.	EP Uitr. snelh.	E-Aanvraag
1	Stal 1	192 927	394 151	2,7	3,7	0,96	4,00	5 372
2	Stal 2	192 943	394 157	2,3	3,4	0,94	0,40	3 876
3	Stal 3	192 960	394 161	3,4	3,4	0,86	0,40	3 876
4	Stal 4	193 024	394 148	5,0	6,0	3,58	1,59	8 160
5	Stal 5	193 060	394 156	5,0	5,0	3,12	1,31	5 100

Geur gevoelige locaties:

Volgnummer	GGLID	Xcoördinaat	Ycoördinaat	Geurnorm	Geurbelasting
6	Den Tiel 3	192 831	394 192	14,0	9,6
7	Den Tiel 4	192 828	394 168	14,0	8,2
8	Kleindorp 32	192 773	394 223	14,0	5,2
9	Kleindorp 28	192 695	393 967	14,0	2,7
10	Kern Merselo 1	192 561	393 801	3,0	1,3
11	Kern Merselo 2	192 910	393 713	3,0	1,6
12	De Steeg 2	193 019	393 758	14,0	2,0

Uit bovenstaande mag geconcludeerd worden dat het aspect geur geen belemmering vormt voor onderhavig initiatief en dat sprake is van een voldoende beschermingsniveau en een goed woon- en leefklimaat gewaarborgd is.

4.3 Geluid

Binnen onderhavig project wordt een nieuw bestemmingsplan vastgesteld voor de uitbreiding van een bestaand pluimveebedrijf. In de brochure "Bedrijven en milieuzonering" wordt voor inrichtingen, bedoeld voor het fokken en houden van pluimvee, een richtafstand van 50 meter gehanteerd voor het aspect geluid. De afstand van de maatgevende woning van derden tot de rand van het nieuwe bestemmingsplan bedraagt ruim 250 m. Er wordt derhalve voldaan aan de richtwaarde voor geluid.

Gezien de bestemmingsplanwijziging en de mogelijke uitbreiding van het bedrijf is geen nader onderzoek naar geluid nodig. Het plan leidt niet tot een relevante wijziging van geluidsbronnen op het bedrijf. Daarnaast worden geen potentieel geluidgevoelige objecten of gebieden gerealiseerd. Het vaststellen van onderhavig bestemmingsplan heeft dan ook geen invloed op het geluid.

Door de aanpassing van de opzet van het bedrijf zal het aantal transportbewegingen enigszins toenemen. Dit omdat meer voer, mest en dieren aangevoerd en afgevoerd wordt. Deze transporten vinden normaliter overdag plaats. Slechts incidenteel vinden transportbewegingen in de avond- en/of nachtperiode plaats, waarbij incidenteel maximaal 12 x per jaar betekent. Een en ander wordt nader onderbouwd door de omgevingsvergunningen welke aangevraagd worden ten behoeve van de realisatie van de stallen. Gezien het bovenstaande kan geconcludeerd worden dat het aspect geluid geen belemmering vormt voor de vaststelling van onderhavig bestemmingsplan.

4.4 Milieuzonering / Bedrijvigheid

De handreiking Bedrijven en milieuzonering is een hulpmiddel voor milieuzonering in de ruimtelijke inrichting. Milieuzonering zorgt ervoor dat nieuwe bedrijven een juiste plek in de nabijheid van woningen krijgen en dat nieuwe woningen op een verantwoorde afstand van bedrijven komen te staan. De handreiking Bedrijven en milieuzonering is ingrijpend herzien in 2007 en in 2009 licht gewijzigd.

De belangrijkste toepassing van de handreiking Bedrijven en milieuzonering is het gebruik bij het opstellen van een bestemmingsplan met bedrijfsbestemmingen. Niet alle soorten bedrijven zijn geschikt voor alle bedrijventerreinen. Sommige terreinen zijn alleen geschikt voor lichte bedrijvigheid. Op andere terreinen kan juist de zware industrie een plek vinden. De handreiking onderscheid 6 milieucategorieën: van heel licht (milieucategorie 1) tot heel zwaar (milieucategorie 6). In de handreiking is een lijst opgenomen met ruim 600 verschillende typen bedrijvigheid, elk met een eigen milieucategorie. Deze lijst kan in het bestemmingsplan vertaald worden naar een Staat van bedrijfsactiviteiten, die aan de voorschriften van het bestemmingsplan kan worden gevoegd. In bijlage 4 van de handreiking is een lijst opgenomen met typen bedrijven die, onder voorwaarden, geschikt zijn voor gebieden met functiemenging (met onder meer bedrijven en woningen bij elkaar in één gebied). Deze lijst kan worden gebruikt voor het samenstellen van een Staat van bedrijfsactiviteiten bij de voorschriften van een bestemmingsplan voor een gebied met functiemenging.

De beoogde activiteit is in de handreiking vermeld als "het fokken en houden van legkippen". Deze activiteit valt in categorie 4. Voor bedrijven uit deze categorie geldt een minimale afstand van 200 meter tussen enerzijds de grens van de nieuwe bestemming en anderzijds de uiterste situering van de gevel van een woning die volgens het bestemmingsplan in de nabijheid van het plangebied is toegestaan. Hierbij wordt opgemerkt dat de gegeven afstand een richtafstand is, en geen harde afstandseis.

In het onderhavige geval bedraagt de afstand tussen enerzijds de grens van het nieuwe bouwvlak en anderzijds de uiterste situering van de gevel van een woning die volgens het bestemmingsplan in de nabijheid van het plangebied is toegestaan circa 250 meter.

Gelet op het voorgaande kan worden geconcludeerd dat de ontwikkeling geen onevenredig belastende ruimtelijke effecten voor de omgeving behelst.

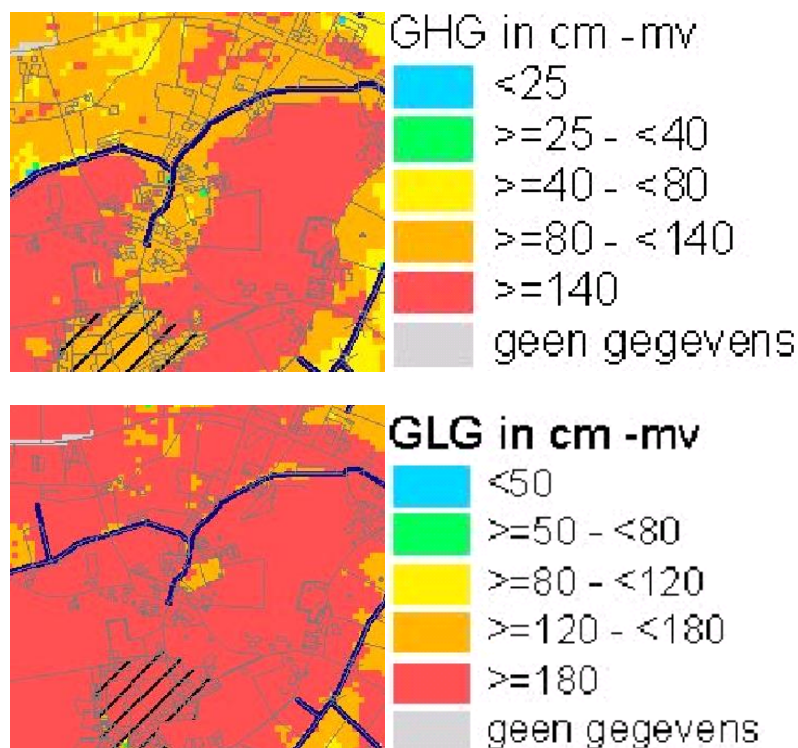
4.5 Waterparagraaf

Sinds 1 november 2003 zijn overheden wettelijk verplicht om de watertoetsprocedure toe te passen bij het opstellen van ruimtelijke plannen en besluiten. De watertoets is een instrument waarmee waterhuishoudkundige belangen expliciet en op evenwichtige wijze worden meegewogen in de belangenafweging. Het is niet een toets achteraf, maar een proces dat de initiatiefnemer van een ruimtelijk plan en de waterbeheerder zo vroeg mogelijk met elkaar in gesprek brengt. Alle ruimtelijke plannen die van invloed kunnen zijn op de waterhuishouding worden voor advies voorgelegd aan de waterbeheerders. De inzet daarbij is om in elk afzonderlijk plan met maatwerk het reeds bestaande waterhuishoudkundige en ruimtelijke beleid goed toe te passen en uit te voeren. De waterhuishoudkundige aspecten die in de watertoetsprocedure worden betrokken zijn de veiligheid, wateroverlast, watervoorziening, verdroging en riolering. Er wordt aandacht besteed aan zowel grondwater als oppervlaktewater en aan zowel waterkwaliteit als waterkwantiteit. Het watertoetsproces loopt van de locatiekeuze tot en met de inrichting en is van toepassing zowel in de stad als in landelijk gebied. De watertoetsprocedure is verplicht voor alle bestemmingsplannen, ontheffingen, en uitwerkings- en wijzigingsplannen (zie het Besluit ruimtelijke ordening artikel 3.1.1). Voor plannen waarbij door de aard of omvang van het plan geen gevolgen voor de waterhuishouding te verwachten zijn, hoeft geen (pre)wateradvies te worden aangevraagd bij het watertoetsloket en bepaalt de gemeente zelf aan welke waterhuishoudkundige randvoorwaarden het plan moet voldoen. Conform het stroomschema van het waterschap is voor de beoogde planwijziging een "Watertoets" uitgevoerd.

4.5.1 Watertoets

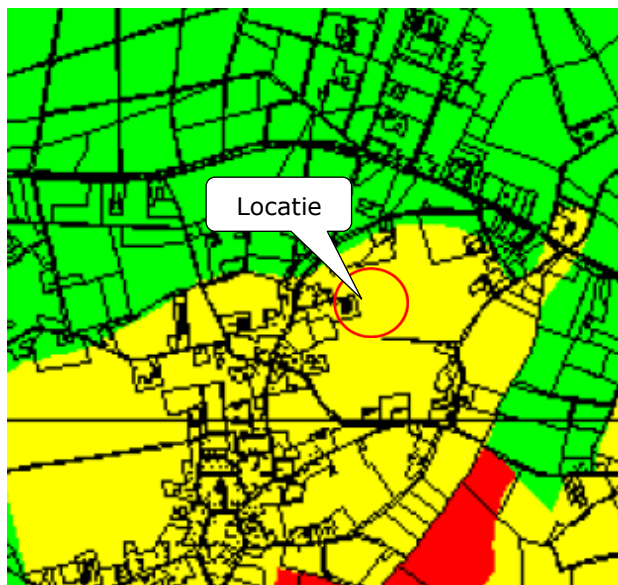
Beleid van het waterschap is om te proberen 100% van het verhard oppervlak af te koppelen en het schone regenwater te infiltreren in de bodem. De volgende stap is het bergen van water. Pas wanneer vasthouden en bergen niet mogelijk is kan gekozen worden voor afvoeren. Gezien de omvang van de bouwactiviteiten zal het plan voorgelegd worden aan het Waterschap Peel- en Maasvallei.

De gronden worden door het Waterschap Peel- en Maasvallei gekarakteriseerd als "droge zandgronden". De gemiddeld hoogste grondwaterstand (GHG) ligt meer dan 140 cm beneden het maaiveld en de gemiddeld laagste grondwaterstand ligt op meer dan 180 cm beneden het maaiveld.

Figuur 1: grondwaterstanden (WPM)

De hydrologische situatie wordt gekenschetst als infiltratiegebied. Bij kleine bouwprojecten is het voldoende de mogelijkheid voor infiltratie in te schatten aan de hand van de bodemdoorlatendheidskaarten. De bodemdoorlatendheid in Noord-Limburg is ingedeeld in een vijftal klassen welke zijn ingedeeld op basis van de zogenaamde K-waarde. Deze klassen gaan van 'slecht doorlatende grond' waar infiltratie bijna onmogelijk is tot 'zeer goed doorlatende grond' waar infiltratie heel goed mogelijk is. De K-waarde geeft informatie over de bodemdoorlatendheid van de grond. Hoe hoger de K-waarde op een bepaalde locatie is hoe beter de grond geschikt is voor de infiltratie.

Legenda

 Gemeentegrens

K-waarde (m/dag)

	0.03 - 0.15
	0.15 - 0.45
	0.45 - 0.75
	0.75 - 1.5
	1.5 - 10

De K-waarde op de betreffende locatie is, zoals uit bovenstaande figuur blijkt, 0,45 – 0,75: dit zijn relatief goed doorlatende gronden. Infiltratie is hier goed mogelijk, ook omdat de grondwaterstand voldoende laag is (ca 1 m of dieper). Wanneer een infiltratievoorziening wordt aangelegd zal deze regelmatig water bevatten en af en toe over lopen.

Infiltratievoorziening

Uit het inpassingsplan (bijlage 1) dat is opgesteld door landschapsarchitect Paumen blijkt dat voorzien is in een infiltratievoorziening. Het van de (te realiseren) daken en verhardingen vrijkomende hemelwater kan worden opgevangen en infiltreren in een aan de noordoostkant te realiseren voorziening. Het van de ten zuidoosten van de aanwezige stallen gelegen strook verharding afkomstige hemelwater wordt opgevangen in een ondergrondse voorzieningen (infiltratiesingel).

Het van de aanwezige daken vrijkomende hemelwater (bestaande bebouwing) infiltreert voor een deel op het naast de stallen gelegen gras, wordt voor een deel opgevangen in een aan de westkant van het plangebied gelegen kavelsloot. Hierbij is sprake van een bestaande situatie. In de berekening wordt hier geen rekening mee gehouden.

Berekening

In totaal worden twee nieuwe stallen en een eierlokaal gerealiseerd met een oppervlakte van ongeveer 4750 m². In het kader van een goede ruimtelijke onderbouwing dient inzichtelijk gemaakt te worden dat het hemelwater afkomstig van deze bebouwing opgevangen wordt op eigen terrein en kan infiltreren.

Uit het inpassingsplan wat is opgesteld door landschapsarchitect Paumen blijkt dat voorzien is in een infiltratievoorziening aan de oostzijde van het plangebied. Tevens is een infiltratiesingel opgenomen aan de zuidzijde van de bebouwing (in te realiseren houtsingel kan evt overtollig hemelwater infiltreren). Tenslotte kan aan de oostzijde van het bouwvlak op eigen grond overtollig hemelwater overstromen zonder dat derden daar last van hebben.

De zaksloot ten oosten van het plangebied heeft een lengte van 70 meter met een gemiddelde breedte van 4 meter en een gemiddelde diepte van 1,5 meter. In deze zaksloot kan een hoeveelheid van 420 m³ hemelwater worden opgevangen en infiltreren in de bodem.

De oppervlakte van de bebouwing + verharding welke gerealiseerd wordt betreft totaal ongeveer 5000 m². Dit betreft bebouwing (4350 m²) + erfverharding (400 m²). Over de totale oppervlakte, dient het hemelwater opgevangen te worden bij relevante regenbuien (eens per 10 en eens per 100 jaar).

Regenval bij T=10
 4750 m² x 50 mm = 237,5 m³ hemelwater
 Regenval bij T=100
 4750 m² x 84 mm = 399 m³ hemelwater

Zichtbaar is dat met de infiltratie van hemelwater middels de zaksloot ruim voldoende capaciteit (420 m³) aanwezig is om een T=100 bui (399 m³) op te vangen.

Tevens zijn een houtsingel en overloopzone (eigen akkergrond) aanwezig welke benut kunnen worden bij extreme situaties.

Bouwmaterialen;

Om bodemverontreiniging te voorkomen wordt het gebruik van uitlogende materialen bij de bouw van de pluimveestallen zoveel mogelijk voorkomen. Uitlogende bouwmaterialen zijn:

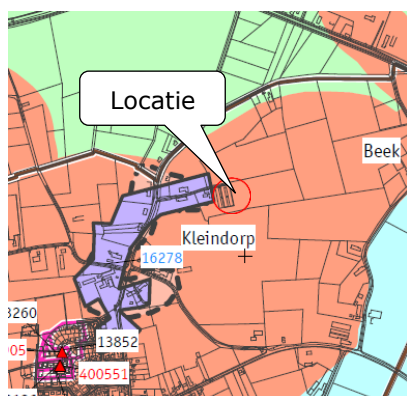
- koper
- zink
- bitumen
- lood

4.5.2 Afvalwater

Het (bedrijfs-)afvalwater van huishoudelijke aard wordt via het openbare riool geloosd. Voor het overige worden de diervverblijven 'droog' gereinigd.

4.6 Cultuurhistorie en Archeologie

De gemeenteraad heeft het archeologiebeleid verankerd in een archeologische advieskaart. Hierin zijn ondergrenzen opgenomen ten aanzien van te verrichten onderzoek bij een nieuwe ruimtelijke ontwikkeling.

Begrensd verleden Gemeente Venray

Archeologische advieskaart
 RAAP-rapport 1482, kaartbijlage 4, schaal 1:20.000

legenda

archeologische verwachting

gebied met een hoge verwachting

In het onderhavige geval is het plangebied aangeduid als een gebied met een hoge verwachting. Uitgangspunt voor deze gebieden is om het archeologisch erfgoed 'in situ' te bewaren. In geval van planvorming dient vroegtijdig archeologisch onderzoek in de vorm van een bureauonderzoek en inventariserend veldonderzoek (IVO) te worden uitgevoerd. Op 22 september 2012 is door ArcheoPro een Inventariserend Veldonderzoek Overig (IVO-O) uitgevoerd op een terrein aan Den Tiel te Merselo (zie bijlage 5). De conclusies van het onderzoek zijn hieronder weergegeven.

Volgens het gespecificeerd archeologisch verwachtingsmodel geldt voor het plangebied een hoge verwachting voor resten van nederzettingen of grafvelden uit het laat-paleolithicum, het mesolithicum, het neolithicum, de bronstijd, de ijzertijd, de Romeinse tijd en de vroege middeleeuwen. De verwachting voor resten van bewoning en begraving uit de volle middeleeuwen en de nieuwe tijd is middelhoog. Om de kans op het aantreffen van archeologische indicatoren zo groot mogelijk te maken zijn binnen het plangebied 11 boringen gezet met behulp van een zandguts en is tevens een vlakdekkende oppervlaktekartering uitgevoerd.

Uit de resultaten van het met de zandguts verrichte onderzoek blijkt dat de bodem binnen het plangebied tot diep in de C-horizont verstoord is. Resten van podzolvorming zijn nergens meer aangetroffen. Een esdek ontbreekt eveneens. Uit de aanwezigheid van moderne insluitsels tot onderin de verstoorde bodemlagen blijkt dat het verloren gaan van de oorspronkelijke bodemopbouw in de twintigste eeuw heeft plaatsgevonden. Waarschijnlijk hangt de intensieve bodemverstoring samen met de teelt van tuinplanten op de akker waarop het plangebied ligt.

Uit de resultaten van het booronderzoek blijkt verder dat de onderkant van de oorspronkelijke podzolbodem binnen veertig centimeter onder het huidige maaiveld moet hebben gelegen en dat de C-horizont binnen het plangebied eveneens boven veertig centimeter beneden het huidige maaiveld begon. De verstoring van de bodem tot minimaal 75 cm beneden het maaiveld binnen het plangebied betekent derhalve dat de bodem binnen het plangebied, tot minimaal veertig centimeter in de C-horizont is verstoord. Dit betekent dat binnen het plangebied nauwelijks nog behoudenswaardige resten van archeologische sporen aanwezig kunnen zijn. Overigens heeft de uitvoering van een vlakdekkende oppervlaktekartering binnen het plangebied geen resten opgeleverd die een aanwijzing vormen dat archeologische sporen binnen het plangebied aanwezig kunnen zijn. Verspreid over het plangebied zijn slechts scherven van geglaazuurd aardewerk uit de nieuwe tijd aangetroffen. Gezien de dunne spreiding en de grote diversiteit van het aangetroffen materiaal, ligt het voor de hand dat het aardewerkscherven betreft die gelijktijdig met mest zijn aangevoerd en over de akker zijn verspreid.

In verband met het volledig ontbreken van relevante archeologische indicatoren binnen het plangebied, is het KNA-onderdeel Waardestelling in het rapport niet nader uitgewerkt. Gezien de ingrijpende bodemverstoring en het ontbreken van relevante archeologische indicatoren, geven de resultaten van het onderzoek geen aanleiding om archeologisch vervolgonderzoek te adviseren. Evenmin zijn tijdens het onderzoek archeologische resten aangetroffen waarmee tijdens de verdere planvorming of bij de uitvoering van de geplande werkzaamheden rekening zou moeten worden gehouden.

In alle gevallen geldt dat indien archeologische materialen en/of sporen aangetroffen worden, deze gemeld dienen te worden bij de gemeente Venray, conform Monumentenwet 1988, laatste wijziging van 1 september 2007, paragraaf 7, artikel 53 en verder.

4.7 Limburgs Kwaliteitsmenu

De gemeente Venray heeft het LKM verder uitgewerkt in de 'Structuurvisie Bijdrage Ruimtelijke Ontwikkeling gemeente Venray 2011'. Op basis van het Limburgs kwaliteitsmenu zijn verschillende soorten ontwikkelingen in modules uitgewerkt.

Bij de onderhavige ontwikkeling is de module 'Agrarische bedrijven' van toepassing. De agrarische sector is een belangrijke economische drager voor de gemeente Venray. De landbouw heeft daarnaast een belangrijke bijdrage geleverd aan de vorming van het landschap. Het aantal landbouwbedrijven neemt weliswaar geleidelijk af, maar deze afname is veel minder groot dan elders in Nederland en in de provincie Limburg. Dit beeld geldt voor de akkerbouwbedrijven, tuinbouw- en teeltbedrijven en de intensieve veehouderij. De afname van het aantal graasdierbedrijven is inmiddels gestabiliseerd. Duidelijk is dat de bedrijven in Venray zich steeds meer gaan specialiseren en een steeds grotere omvang krijgen. De verwachting is dat de komende jaren de trend van schaalvergroting (grondgebruik en aantal dieren per bedrijf) verder door zal zetten. De blijvende bedrijven zullen doorgroeien en zich naar verwachting organiseren in (gespecialiseerde) robuuste agrarische en agrofoodbedrijven, of hun economische activiteiten verbreden. Ook de teeltvorm wordt intensiever waarbij het gebruik van teeltondersteunende technieken steeds belangrijker wordt. Daarnaast zijn bedrijfstakken als boomteelt en paardenhouderij in opkomst.

Bij uitbreiding van een bestaand agrarisch bedrijf is landschappelijke inpassing vereist. Dit wordt beoordeeld op basis van een inpassingsplan, dat is afgestemd op de specifieke omgevingskenmerken (landschappelijke en ruimtelijke inpassing). Bij nieuwvestiging of in geval van een agrarisch bouwblok groter dan 1,5 hectare is naast de landschappelijke inpassing ook een aanvullende kwaliteitsverbetering vereist. Het plan omvat de realisatie van een eierlokaal, twee pluimveestallen en de benodigde verharding. Het bouwvlak moet in het kader van het plan worden vergroot van 1,011 naar 1,5 hectare. Gelet op het voorgaande is bij de onderhavige ontwikkeling uitsluitend een goede landschappelijke inpassing vereist. Op deze inpassing is reeds ingegaan in paragraaf 3.4.4.

4.8 Natuurwaarden en landschapswaarden

4.8.1 Ecologische Hoofdstructuur.

De gevraagde ontwikkeling is niet gelegen in de ecologische hoofdstructuur, zie paragraaf 3.3.1.1. Na de bouwfase zal de aanwezigheid van de nieuwe legkippenstallen geen noemenswaardige visuele of akoestische verstoring van dieren in de nabijgelegen EHS opleveren; de stallen zijn immers gesloten en zijn geluidsneutraal. Er zal geen belastende verlichting geplaatst worden die invloed heeft op de aanwezige EHS.

4.8.2 Natuurbeschermingswet / Natura 2000

Beoordeeld moet worden of de uitbreiding en/of wijziging van de inrichting significante gevolgen heeft voor natuurgebieden die in het kader van de Natuurbeschermingswet beschermd moeten worden.

Binnen een straal van 10 kilometer bevinden zich enkele Natura 2000 gebieden:

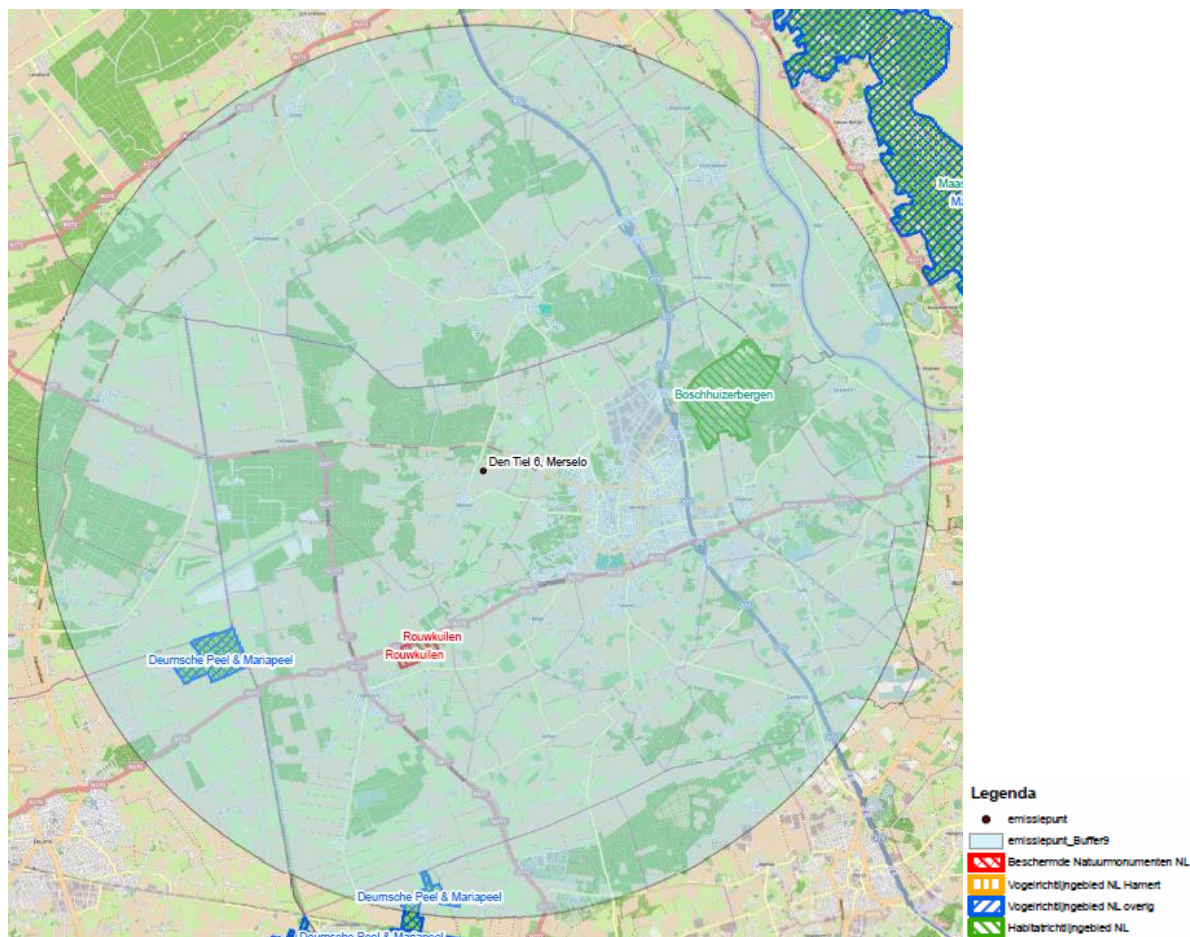
Natura 2000-gebied	Afstand tot plangebied
Boschhuizerbergen	Circa 5.000 meter
Deurnsche Peel & Mariapeel De Bult	Circa 6.500 meter

Deurnsche Peel & Mariapeel Grauwveen	Circa 8.900 meter
--------------------------------------	-------------------

Tevens is in de nabijheid van het plangebied het volgende beschermde Natuurmonument gelegen:

Natuurmonument	Afstand tot plangebied
Rouwkullen	Circa 4.000 meter

In onderstaande afbeelding zijn de bovengenoemde gebieden ten opzichte van het plangebied aangegeven.

kaart 9, Natura 2000-gebieden en beschermde Natuurmonumenten binnen een straal van 10 kilometer van het plangebied

Toetsing aan de Natura 2000-gebieden

Artikel 19d, eerste lid van de Natuurbeschermingswet bepaalt dat het verboden is om zonder vergunning van gedeputeerde staten projecten of andere handelingen te realiseren of te verrichten die, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen, de kwaliteit van een Natura 2000-gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen.

Boschhuizerbergen

Op een afstand van circa 5.000 meter ten noordoosten van het plangebied ligt het Natura 2000-gebied 'Boschhuizerbergen'. De stuifduinen van de Boschhuizerbergen zijn na de laatste ijstijd ontstaan als onderdeel van een uitgestrekt zandgebied in Noord-Limburg en Oost-Brabant. Op deze arme gronden werden weinig begroeide zandverstuivingen en droge heiden aangetroffen, waarin de Jeneverbes lange tijd een

algemene verschijning was. Tegen het einde van de 19e eeuw werden in het gebied op grote schaal dennenbossen aangeplant, ten behoeve van houtproductie en vastlegging van de open zandgronden. Sindsdien bestaat het gebied uit een complex van naaldbossen, droge heideterreinen, jeneverbesstruwelen en open stuifzand. In het noordwestelijk deel van het gebied bevindt zich een voedselarm ven.

Het gebied 'Boschhuizerbergen' is gevoelig voor de volgende storende factoren:

- bewuste verandering soortensamenstelling;
- verandering in populatiedynamiek;
- verstoring door mechanische effecten;
- optische verstoring;
- verandering overstromingsfrequentie;
- vernatting;
- verdroging;
- verontreiniging;
- verzilting;
- vermesting;
- verzuring;
- versnippering;
- oppervlakteverlies.

Op de toetsingsdatum 7 december 2004 is een toestemming aanwezig in de vorm van een milieuvergunning van 28 september 1993. Afhankelijk van de definitieve aanvraag voor de omgevingsvergunning (milieu-activiteit) voorziet deze toestemming volledig in de aan te vragen depositie van de beoogde ontwikkeling. De aanvraag voor deze Natuurbeschermingswetvergunning zal gelijktijdig of vóór het aanvragen van de omgevingsvergunning worden ingediend bij het bevoegd gezag.

Deurnsche Peel & Mariapeel

Op een afstand van circa 6,5 km ten westen (De Bult) en circa 8,9 km ten zuid-westen (Grauwveen) van het plangebied ligt het Natura 2000-gebied Deurnsche Peel & Mariapeel. gebied bestaat uit de drie deelgebieden: Deurnsche Peel, Mariapeel en Grauwveen. Tezamen met de nabijgelegen Groote Peel zijn het restanten van wat eens een uitgestrekt oerlandschap was van levend hoogveen. Deze peelhoogvenen werden grotendeels afgegraven tot op de zandondergrond. Deze gebieden zijn de zuidelijkste representanten van de vlakke subatlantische hoogvenen, die elders en ook in de Peelregio door afgraving, ontginning en verveningen grotendeels zijn verdwenen. Door de verschillende verveningsgeschiedenis van de onderdelen van het gebied is er een grote en fijnschalige variatie in vegetatie en landschap, met gradiënten naar iets mineraalrijker milieu. In de oudste veenputten is al lange tijd sprake van hoogveengroei op miniatuurschaal. Op de grote restveeneenheden is nog een relatief grote veendikte aanwezig, waarop door herstelbeheer inmiddels ook op verschillende plaatsen ontwikkeling van hoogveenbegroeiingen plaats vindt. De Deurnsche Peel is het Brabantse deel van het gebied en bestaat naast de kern die grenst aan de Mariapeel ook uit een drietal kleinere deelgebieden: De Bult in het noorden en Grauwveen en Het Zinkske in het zuiden. In de Deurnsche Peel is tot in de jaren zeventig turf gewonnen, de sporen hiervan zijn nog duidelijk zichtbaar. In sommige oude turfputten zijn goed ontwikkelde hoogveenvegetaties te vinden. Het gebied bestaat uit een complex van fragmenten levend hoogveen, beginstadia van regenererend hoogveen, natte heide op rustend hoogveen en droge heide op minerale gronden, opgaand loof- en naaldbos, gras- en bouwlanden en open water (sloten, kanalen en plassen). De Mariapeel bestaat uit drie complexen (Griendtsveen, De Driehonderd Bunders en Mariaveen). Het

landschap kenmerkt zich door een rijke afwisseling van onder andere hogere, droge en lage, vochtige heideterreinen en moerasachtige gedeelten, open en gesloten bossen, veenputten, wijken, vennen en open water. Het Mariaveen is een open heidegebied met enkele zandruggen. Na herstelmaatregelen in de jaren negentig herstelt het hoogveen zich weer. Grauwveen bestaat uit een complex van fragmenten levend hoogveen, beginstadia van regenererend hoogveen, droge en vochtige heide, moeras en opgaand loofbos. Er zijn turfgaten aanwezig.

Het gebied 'Deurnsche Peel & Mariapeel' is gevoelig voor de volgende storende factoren:

- bewuste verandering soortensamenstelling;
- verandering in populatiedynamiek;
- verstoring door mechanische effecten;
- optische verstoring;
- verstoring door licht;
- verstoring door geluid;
- verandering overstromingsfrequentie;
- vernatting;
- verdroging;
- verontreiniging;
- verzilting;
- vermesting;
- verzuring;
- versnippering;
- oppervlakteverlies.

Op de toetsingsdatum 10 juni 1994 (voor het Vogelrichtlijngebied) en 7 december 2004 (voor het Habitatrichtlijngebied) is een toestemming aanwezig in de vorm van een milieuvergunning van 28 september 1993. Afhankelijk van de definitieve aanvraag voor de omgevingsvergunning (milieu-activiteit) voorziet deze toestemming volledig in de aan te vragen depositie van de beoogde ontwikkeling. De aanvraag voor deze Natuurbeschermingswetvergunning zal gelijktijdig of vóór het aanvragen van de omgevingsvergunning worden ingediend bij het bevoegd gezag.

Toetsing aan de gebieden aangewezen als Beschermd Natuurmonument

Artikel 16 Natuurbeschermingswet 1998 (hierna: Nbw 1998) bepaalt dat het verboden is om zonder vergunning van gedeputeerde staten in een beschermd natuurmonument handelingen te verrichten die schadelijk zijn voor het natuurmonument.

Gelet op de kleine schaal van de beoogde ontwikkeling, alsmede het feit dat tussen het plangebied en het gebied 'de Rouwkuilen' de Deurnseweg is gelegen, kan worden geconcludeerd dat de eventueel aanwezige genoemde storende factoren geen significante invloed hebben op het beschermd natuurmonument.

Op de toetsingsdatum 23 februari 1979 is een toestemming aanwezig in de vorm van een hinderwetvergunning van 9 april 1975. Afhankelijk van de definitieve aanvraag voor de omgevingsvergunning (milieu-activiteit) voorziet deze toestemming mogelijk slechts gedeeltelijk in de aan te vragen depositie van de beoogde ontwikkeling. Bij een aanvraag voor een Natuurbeschermingswetvergunning bestaat de systematiek om NH₃emissies/deposities te salderen. Een mogelijk tekort tussen de aanwezige toestemming op de toetsingsdatum en de beoogde ontwikkeling zal voor zover aan de orde worden gesaldeerde. De aanvraag voor deze Natuurbeschermingswetvergunning zal

gelijktijdig of vóór het aanvragen van de omgevingsvergunning worden ingediend bij het bevoegd gezag.

4.8.3 Soortenbescherming

Op basis van de Flora- en Faunawet moet bij alle geplande ruimtelijke ingrepen nagegaan worden of er schade wordt toegebracht aan beschermde planten- en diersoorten. In de wet is vastgelegd welke handelingen ten aanzien van beschermde soorten verboden zijn. Als de uitvoering van het plan een of meerdere verboden handelingen met zich meebrengt, is ontheffing nodig van de verbodsbepalingen.

De beschermde soorten worden als volgt onderscheiden:

- Algemene soorten (FF1);
- Overige soorten (FF2);
- Streng beschermde soorten (FF3).

Als soorten uit de derde categorie door het project schade zullen leiden, is het de vraag of het project wel doorgang kan vinden. Bij soorten uit de tweede categorie zal in ieder geval aangetoond moeten worden dat geen afbreuk wordt gedaan aan de gunstige staat van instandhouding van de soort. Pas dan zal ontheffing verkregen kunnen worden. Voor de soorten uit de eerste categorie geldt een algemene vrijstelling, waarbij de algemene zorgplicht uit de Flora- en Faunawet centraal staat.

In opdracht van de initiatiefnemer heeft Öko-Care B.V. een ecologische quickscan uitgevoerd (zie bijlage 4). Het veldonderzoek vond plaats op 31 augustus 2012. Op basis van deze quickscan van de Flora en Fauna voor de locatie Den Tiel 6 te Merselo (Gemeente Venray) wordt het volgende geconcludeerd en geadviseerd.

De aanwezige relatief schrale natuurwaarden op de planlocatie zijn in voldoende mate onderzocht en biedt voldoende inzicht om in dit kader de eventuele negatieve effecten in te schatten van de uitbreiding van het bestaande bouwvlak met ca. 4890 m² en de voorgenomen nieuwbouw van een loods en twee pluimveestallen op de locatie Den Tiel 6 te Merselo in te schatten. Hieronder zijn de uitkomsten en adviezen van het onderzoek weergegeven.

Van de bij de quickscan vastgestelde planten- en diersoorten die op de onderzoekslocatie zijn aangetroffen geldt dat alle vogelsoorten als beschermde soort kunnen worden aangemerkt. De consequentie hiervan is dat bij de geplande bouwactiviteiten rekening gehouden moet worden met het broedseizoen van de vogels die zich op de planlocatie bevinden. Om verstoring, vernietigen van nesten van broedende vogels te voorkomen wordt geadviseerd buiten het broedseizoen te werken. Dit geldt ook voor zoogdieren waarvan de vaste rust- en verblijfsplaatsen niet mogen worden vernietigd of verstoord. Nesten van jaarrond beschermde vogels zijn op de planlocatie niet aangetroffen. De Huismus werd vastgesteld in de bestaande loods voor opslag van kippenmest. Het voorkomen van deze vogelsoort wordt niet bedreigd door de voorgenomen bouwplannen en een ontheffing hiervoor is niet aan de orde.

Voor het uitvoeren van de geplande werkzaamheden dient rekening gehouden te met de zorgplicht in de Flora- en Faunawet. Deze zorgplicht houdt in dat menselijk handelen geen nadelige gevolgen voor flora en fauna mag hebben. De zorgplicht geldt voor alle planten en dieren, beschermd of niet. In het geval van beschermde planten of dieren geldt de zorgplicht ook als er een ontheffing of vrijstelling is verleend. De zorgplicht voor dieren betekent niet dat er geen dieren mogen worden gedood, maar wel

dat dit, indien noodzakelijk, met zo min mogelijk lijden gepaard gaat. Voor de onderhavige locatie wordt geadviseerd de bestaande vegetatie na de zomerperiode te verwijderen en vervolgens in de herfst of begin winter het grondwerk voor de nieuwbouw uit te voeren. Hiermee wordt het terrein minder aantrekkelijk gemaakt voor grondgebonden zoogdieren. Mochten hierbij individuen van andere algemene soorten (o.a. de Egel) worden aangetroffen dan dienen deze direct op aangrenzend terrein te worden losgelaten.

Gelet op het voorgaande vormen beschermde dier- en plantsoorten geen belemmering voor het onderhavige initiatief. Bij het realiseren van de nieuwe bebouwing zal de zorgplicht in acht worden genomen.

4.9 Verkeer en infrastructuur

Het plangebied is gelegen aan de weg 'Den Tiel 6' te Merselo. De ontsluiting vindt plaats via de weg 'Kleindorp'. Door de aanpassing van de opzet van het bedrijf zal het aantal transportbewegingen enigszins toenemen. Dit omdat meer voer, mest en dieren aan- en afgevoerd zal worden. Deze transporten vinden normaliter overdag plaats. Slechts incidenteel vinden transportbewegingen in de avond- en/of nachtperiode plaats, waarbij 'incidenteel' maximaal 12 x per jaar betekent. De vrachtwagens kunnen zonder problemen op eigen terrein manoeuvreren en parkeren, zodat geen problemen zullen ontstaan voor het andere verkeer. Vanwege de omvang van het bedrijf is een preventieplan voor het beperken van verkeer- en vervoerbewegingen niet aan de orde.

Radarverstoringsgebied

Het plangebied is gelegen binnen het radarverstoringsgebied (RVG) dat behoort bij het militaire radarstation op de Vliegbasis Volkel. Op basis van artikel 2.6.9 van het Barro gelden in een radarverstoringsgebied bouwhoogtebeperkingen voor bouwwerken die door hun hoogte onaanvaardbare gevolgen kunnen hebben voor de werking van de radar. Binnen het plangebied is geen sprake van dergelijke bouwwerken (bv windturbines). Derhalve kan verwijzend naar het bepaalde in artikel 2.6.9 van het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) en de artikelen 2.4 tot en met 2.6 Barro geconcludeerd worden dat het radarverstoringsgebied geen belemmering vormt voor onderhavig initiatief.

5 JURIDISCHE PLANOPZET

Dit wijzigingsplan is opgesteld conform de SVBP 2012 alsmede de Wet ruimtelijke ordening (Wro) en het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). Het wijzigingsplan is vervat in een verbeelding, regels en een toelichting. De verbeelding is getekend op een bijgewerkte en digitale kadastrale ondergrond, schaal 1:1.000 waarop de specifieke bestemmingen zijn weergegeven.

Toelichting op de regels:

Bij het opstellen van de planregels is uitgegaan van het rapport Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen 2012 (SVBP 2012) en conform de systematiek van het bestemmingsplan buitengebied 2010. De regels zijn verdeeld in 4 hoofdstukken, te weten:

- Hoofdstuk 1: Inleidende regels met daarin de begrippen en de wijze van meten
- Hoofdstuk 2: Bestemmingsregels. Hierin worden de regels voor de op de verbeelding opgenomen bestemmingen gegeven;
- Hoofdstuk 3: Algemene regels, waaronder zijn opgenomen de anti-dubbeltelbepaling, algemene bouwregels en algemene afwijkings-, wijzigings- en procedureregels;
- Hoofdstuk 4: Overgangs- en slotregels, waarin het overgangsrecht en de slotregel zijn opgenomen.

6 UITVOERBAARHEID

6.1 Grondexploitatie en financiële uitvoerbaarheid

Bij de voorbereiding van een plan dient op grond van artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) in de plantoelichting minimaal inzicht te worden gegeven in de economische uitvoerbaarheid van het plan. Tevens is met de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening de verplichting ontstaan om, indien sprake is van ontwikkelingen waarvoor de gemeente redelijkerwijs kosten moet maken, bijvoorbeeld voor de aanleg van voorzieningen van openbaar nut, en de plankosten, deze moeten worden verhaald op de initiatiefnemer c.q. ontwikkelaar. Een en ander dient te worden vastgelegd in privaatrechtelijke overeenkomsten met iedere grondeigenaar. Als er met een grondeigenaar geen overeenkomst is gesloten en het kostenverhaal niet anderszins is verzekerd, dient een exploitatieplan te worden opgesteld welke tegelijkertijd met het plan moet worden vastgesteld. In dit wijzigingsplan wordt uitsluitend de uitbreiding van een bouwvlak ten behoeve van een bestaand bedrijf mogelijk gemaakt. Voor het overige worden geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk gemaakt.

De uitvoering van het plan is in particuliere handen. Het project heeft dan ook geen gevolgen voor de gemeentelijke financiën. Het betreft een bouwplan in de zin van de grexwet waarbij een uitbreiding bouwvlak aan de orde is tbv een nieuwe eierlokaal en twee pluimveestallen met een oppervlakte van 4890 m². Er zal tussen de gemeente Venray en de initiatiefnemer een anterieure overeenkomst ex afdeling 6.4 Wro worden overeengekomen. Hierin worden de begeleidingskosten (ambtelijke uren) van het wijzigingsplan, bijdragen ruimtelijke ontwikkeling en bovenwijkse voorzieningen opgenomen. Gezien het voorgaande wordt het plan financieel uitvoerbaar geacht.

6.2 Maatschappelijke haalbaarheid

Medewerking verlenen aan het onderhavige initiatief betekent voor de gemeente Venray dat een agrarische onderneming toekomstperspectief wordt geboden op een duurzame locatie. De nieuwbouw voldoet aan de eisen van wet- en regelgeving op het gebied van milieu en dierenwelzijn. Vormgeving, materiaalgebruik en landschappelijke inpassing sluiten aan bij de omgeving en welstandseisen. De planvorming is tot stand gekomen na een maatschappelijk verantwoorde afweging waarbij aandacht is geweest voor omgeving, omwonenden, dieren en milieu.

7 HANDHAVINGSPARAGRAAF

Een bestemmingsplan is voor de gemeente een belangrijk instrument om haar ruimtelijk beleid vorm te geven. Door middel van een combinatie van positieve bestemmingen en het uitsluiten van bepaalde activiteiten en functies kan sturing plaatsvinden van gewenste en ongewenste ontwikkelingen. Een belangrijk aspect hierbij is de handhaving en het toezicht op de naleving van het bestemmingsplan. Deze handhaving is van cruciaal belang om de in het plan opgenomen ruimtelijke kwaliteiten ook op langere termijn daadwerkelijk te kunnen vasthouden. Daarnaast is de handhaving van belang uit een oogpunt van rechtszekerheid: alle bewoners en gebruikers dienen door de gemeente op eenzelfde wijze daadwerkelijk aan het plan worden gehouden.

In dit wijzigingsplan is daarom allereerst gestreefd naar een zo groot mogelijke eenvoud van in het bijzonder de regels.

Hoe groter de eenvoud (en daarmee de toegankelijkheid en leesbaarheid), hoe groter in de praktijk de mogelijkheden om toe te zien op de naleving van het plan. Hoe minder knellend de regels zijn, hoe kleiner de kans dat het met de regels wat minder nauw wordt genomen. In de praktijk worden op de lange duur immers ook alleen die regels gerespecteerd waarvan door de betrokkenen de noodzaak en de redelijkheid wordt ingezien.

Om in de toekomst adequaat handhavend te kunnen optreden zijn duidelijke regelingen voor duidelijke doelen noodzakelijk. De uitgangspunten van het plan moeten op een heldere en goed traceerbare wijze zijn vertaald in de juridische opzet van het plan. Van elk voorschrift moet het oorspronkelijke doel traceerbaar zijn.

Door de in dit plan gemaakte keuze voor een systematische planopzet, uitgesplitst naar diverse aspecten, die corresponderen met de verschillende bestemmingen, kan op eenvoudige wijze de vertaling van toelichting naar 'gemeentelijk beleid' en bebouwing- en gebruiksvoorschriften worden gevolgd. Het doel van de opgenomen regelingen is steeds duidelijk.

Handhaving binnen het kader van het bestemmingsplan

Na het van kracht worden van dit wijzigingsplan moet toegezien worden op handhaving van de volgende regelingen:

- gebruiksvoorschriften voor gronden en opstallen: opgetreden moet worden tegen strijdig gebruik van gronden en opstallen, zoals omschreven in de doeleindenomschrijving en gebruiksvoorschriften voor gronden en opstallen;
- de bebouwingsvoorschriften: opgetreden moet worden tegen illegale bouwsels, dat wil zeggen bouwsels die zonder of in afwijking van een omgevingsvergunning worden gebouwd en afwijken van de bebouwingsregels;
- aanlegvergunningen: opgetreden moet worden tegen werken, geen bouwwerken zijnde, en werkzaamheden, die aanlegvergunning plichtig zijn maar zonder aanlegvergunning worden uitgevoerd.
- de tegenprestatie: Voor de uitbreiding van het bouwvlak is een tegenprestatie van de ondernemers vereist. Middels een privaatrechtelijke overeenkomst dient ervoor gezorgd te worden dat de ondernemers de verplichting hiertoe nakomen.

De wijze waarop handhavend zal worden opgetreden (via artikel 125 van de Gemeentewet en/of via afdeling/hoofdstuk 5 van de Algemene wet bestuursrecht) is vastgelegd in het handhavingsbeleid van de gemeente Venray. Bij het nemen van handhavingbesluiten wordt getoetst aan beleidsregels, zoals de handhavingnota. Daarnaast is het van belang dat de regelingen uit het bestemmingsplan bekend zijn bij

de bewoners en gebruikers van opstallen en gronden. Ruime publicitaire aandacht in het kader van vaststelling en goedkeuring en een actieve opstelling bij vragen en opmerkingen van bewoners en gebruikers dragen daar aan bij.

Aanschrijvingen

De aanschrijvingen in het kader van het gemeentelijke handhavingsbeleid zullen conform de regelingen uit de bijbehorende beleidsnota worden uitgevoerd.

8 COMMUNICATIEPARAGRAAF

8.1 Procedure

Voor de procedure wordt verwezen naar artikel 3.9a van de Wet ruimtelijke ordening en afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). In het kader van deze procedure is een zienswijzenprocedure mogelijk waarbij eenieder zijn/haar zienswijze (bij de gemeenteraad) kenbaar kan maken. In publicaties met betrekking tot de diverse stappen die het plan moet doorlopen wordt daarvan steeds melding gemaakt. Uiteindelijk besluit de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, indien nodig, over het plan in zijn onherroepelijke vorm.

Bijlagen

- 1. Landschapsinrichtingsplan**
- 2. Bodemonderzoek**
- 3. Fijnstofberekeningen**
- 4. Onderzoek beschermde soorten**
- 5. Archeologieonderzoek**